

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: CA-2T/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5323010180
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5323010180.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ
REPUBLIKY

Okresný súd Žilina samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. februára 2024 v Čadci vo veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Čadci, trvale bytom C. - D. XXXX/XX, E. C., adresa na doručovanie písomností: Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Hlboká cesta 21, 010 24 Žilina, trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), odsek 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B. F. G. H. I. J., nar. XX.XX.XXXX v Čadci, trvale bytom C. - D. XXXX/XX, E. C., adresa na doručovanie písomností: Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody, D. K. XX, XXX XX L.,

je vinný, že

od presne nezisteného dňa roku 1969 do 16.08.2022, prevažne v mieste bydliska v byte na F. D. XXXX/XX M. C., okr. Čadca a na iných miestach, obvykle pod vplyvom alkoholu, spôsobil svojej manželke N. B. denne fyzické alebo psychické utrpenie najmä tým, že jej vulgárne nadával väčšinou do kuriev, pičf, korytnáčiek, obkuriev, urážal a ponižoval ju, sledoval a kontroloval ju, vyhrážal sa jej zabitím, že jej vykole oči, vyhodí ju z okna alebo pod ním vytvoreným psychickým tlakom z neho vyskočí sama, vyvolával v nej strach tým, že povykľadal zo zásuvky nožíky a vyzval ju, aby si vybrala, ktorým ju zabije, schválne ju napriek strachu nechal v studni tak, aby z nej nemohla svojpomocne vyjsť a odišiel, obmedzoval ju v možnosti sa kúpať podľa potreby, svietiť si, vypínal jej kúrenie v izbe, bezdôvodne ju fyzicky napádal predovšetkým tak, že ju chytil za krk a škrtil, fackal ju, kopal do celého tela, udieral palicou, hádzal po nej rôzne predmety ako sekeru, hrušky, v dôsledku ktorých fyzických útokov mala N. B. po tele modriny, ktoré si zakrývala oblečením, sociálne ju izoloval tým, že jej vyčítal a zakazoval stretávanie s inými, v dôsledku tohto celkového konania u N. B. dlhodobo vyvolával stály stres, sústavný strach o život a zdravie, z dôvodu ktorého pred ním utekala a ukrývala sa prevažne u susedy alebo v pivnici bytového domu, pričom uvedeného konania sa dopúšťal aj tým, že:

- dňa 11.04.1983 na presne nezistenom mieste bezdôvodne fyzicky napadol svoju manželku N. B. tak, že ju päťou ruky udrel do nosa, čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí bez posunutia úlomkov s bližšie neurčenou drobnou rankou v oblasti vnútorného očného kútika s okolitým krvným výronom mierneho rozsahu s obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne tri dni,

- v presne nezistený deň v mesiaci december 2013 na presne nezistenom mieste bezdôvodne fyzicky napadol svoju manželku N. B. tak, že ju udel hrudou syra o hmotnosti cca 1 kg do ľavej bočnej plochy hlavy, v dôsledku čoho spadla na zem a spôsobil jej pomliaždenie labyrintu vnútorného ucha vľavo s perцепčnou poruchou sluchu po úraze s obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne desať dní,

- v presne nezistený deň v marci 2017 na presne nezistenom mieste bezdôvodne fyzicky napadol svoju manželku N. B. tak, že po tom ako jej vyčítal, že urobila rezne synovi z jeho mäsa, nadával jej, že je kurva a počas toho ako ležala na posteli jej prstami tlačil na tvár a na okuliare tak, že jej spôsobil zlomeninu nosovej kosti bez dislokácie s následným opuchom mäkkých tkanív nosa, pohmatovou bolestivosťou a zhrubnutím v oblasti koreňa nosa s obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne tri dni,

- v čase okolo 10:00 h dňa 16.08.2022 v byte na ul. D. XXXX/XX M. C., okr. Čadca, po tom, čo sa jeho manželka N. B. v noci zobudila bez pyžama s mokrymi ponožkami v inej miestnosti než zaspala a následne volala políciu, sa jej opakovane vyhrážal, že ju zabije, čo vzbudilo u N. B. obavu o život a zdravie,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l

zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci Okresného súdu Žilina sp.zn. CA-2T/44/2023 (pôvodne vo veci Okresného súdu Čadca sp.zn. 2T/44/2023) prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca dňa 12.05.2023 podala pod spisovou značkou Pv 449/22/5502-74 obžalobu na obvineného A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), odsek 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa roku 1969 do 16.08.2022 prevažne v mieste bydliska v byte na ul. D. XXXX/XX M. C., okr. Čadca a na iných miestach obvykle pod vplyvom alkoholu spôsobil svojej manželke N. B. denne fyzické alebo psychické utrpenie najmä tým, že jej vulgárne nadával väčšinou do kuriev, pičf, korytnačiek, obkuriev, urážal a ponižoval ju, sledoval a kontroloval ju, vyhrážal sa jej zabitím, že jej vykole oči, vyhodí ju z okna alebo pod ním vytvoreným psychickým tlakom z neho vyskočí sama, vyvolával v nej strach tým, že povykľadal zo zásuvky nožíky a vyzval ju, aby si vybrala, ktorým ju zabije, schválne ju napriek strachu nechal v studni tak, aby z nej nemohla svojpomocne vyjsť a odišiel, obmedzoval ju v možnosti sa kúpať podľa potreby, svietiť si, vypínal jej kúrenie v izbe, bezdôvodne ju fyzicky napádal predovšetkým tak, že ju chytil za krk a škrtil, fackal ju, kopal do celého tela, udieral palicou, hádzal po nej rôzne predmety ako sekeru, hrušky, v dôsledku ktorých fyzických útokov mala N. B. po tele modriny, ktoré si zakrývala oblečením, sociálne ju izoloval tým, že jej vyčítal a zakazoval stretávanie s inými, v dôsledku tohto celkového konania u N. B. dlhodobo vyvolával stály stres, sústavný strach o život a zdravie, z dôvodu ktorého pred ním utekala a ukrývala sa prevažne u susedy alebo v pivnici bytového domu, pričom uvedeného konania sa dopúšťal aj tým, že

- dňa 11.04.1983 na presne nezistenom mieste bezdôvodne fyzicky napadol svoju manželku N. B. tak, že ju päšťou ruky udrel do nosa, čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí bez posunutia úlomkov s bližšie neurčenou drobnou rankou v oblasti vnútorného očného kútika s okolitým krvným výronom mierneho rozsahu s obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne tri dni,

- v presne nezistený deň v mesiaci december 2013 na presne nezistenom mieste bezdôvodne fyzicky napadol svoju manželku N. B. tak, že ju udrel hrudou syra o hmotnosti cca 1 kg do ľavej bočnej plochy hlavy, v dôsledku čoho spadla na zem a spôsobil jej pomliaždenie labyrintu vnútorného ucha vľavo s percepčnou poruchou sluchu po úraze s obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne desať dní,

- v presne nezistený deň v marci 2017 na presne nezistenom mieste bezdôvodne fyzicky napadol svoju manželku N. B. tak, že po tom ako jej vyčítal, že urobila rezne synovi z jeho mäsa, nadával jej, že je kurva a počas toho ako ležala na posteli jej prstami tlačil na tvár a na okuliare tak, že jej spôsobil zlomeninu nosovej kosti bez dislokácie s následným opuchom mäkkých tkanív nosa, pohmatovou bolestivosťou a zhrubnutím v oblasti koreňa nosa s obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne tri dni,

- v čase okolo 10:00 h dňa 16.08.2022 v byte na ul. D. XXXX/XXX C., okr. Čadca po tom, čo sa jeho manželka N. B. v noci zobudila bez pyžama s mokrymi ponožkami v inej miestnosti než zaspala a následne volala políciu, sa jej opakovane vyhrážal, že ju zabije, čo vzbudilo u N. B. obavu o život a zdravie.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., výsluchom svedkyne poškodenej N. B., svedkyne I. O., svedkyne A. P., svedkyne I. M., svedkyne P. G., svedka N. B., svedkyne P. Q., výsluchom znalca N. R. S., znalkyne Mgr. Boženy Doničovej, znalca MUDr. Stanislava Kollára, prečítaním listinných dôkazov a mal zistený skutkový stav, na základe ktorého rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázku prokurátora, aby sa vyjadril k predmetnému skutku obžaloby uviedol, že to nie je vôbec pravda. Manželke nadával, ona mu tiež nadávala. Nepamätá si, ako jej nadával. Je pravdou, že jej nadával do kuriev, korytnačka, to nie, nadával jej, kedy ho ona našťavala, nie on. Mama mala rakovinu hrubého čreva, nemohol ísť za ňou do Rieky, lebo ona musela ísť každý piatok do Rovného kosiť. Kosilo sa od Jána celé leto, každý piatok. Kosenie bolo potrebné preto, lebo ona predávala seno. V týždni robil, každý deň chodil domov. Nemohol chodiť za mamou v iné dni, lebo robil do piatej. Boli aj iné dôvody, lebo poškodená robila na krčnom, A. tam robil guláše na Kýčere alebo na D. a ona prišla z gulášu domov napitá ako divá sviňa. Nežiaril na ňu, ale z gulášu prišla o troch hodinách ráno. To sa stalo tak 2 razy do roka minimálne. Vtedy jej nenadával, lebo nepočula, bola mŕtva. Keď vytriezvela, tak sa s ňou normálne rozprával, lebo si vôbec nič nepamätala. Pýtal sa jej v podstate, čo sa tam stalo, ako prišla, ona si nič nepamätala. To bolo tak 20-30 rokov dozadu. Od začiatku manželstva to išlo špatne, lebo bývali na slobodárke a tam bývali ešte dve sestričky, jej kamarátky. Robil v ČSAD týždeň doobeda, týždeň poobede. Nemohol ju sledovať, lebo robil do pol tretej a poškodená robila do pol štvrtej. Nemal prečo žiarliť na poškodenú. Ich hádky boli od začiatku manželstva, skoro každý deň. Hádky začínal raz on, raz ona. Tak isto si navzájom obaja vulgárne nadávali. Hádka skončila tak, že buď odišiel on, alebo poškodená. Poškodená odišla buď do druhej izby alebo k susedke O.. Keď odišla, tak si zobral noviny, časopisy. Bol úplne kľudný. Popratal si veci, ktoré po ňom hádzala. V živote sa jej zabitím nevyhrážal. Povedal jej, nech prestane kričať, lebo je chorá, čo ju má zabiť, alebo čo, nech sa dá liečiť, lebo je chorá. Chorá bola v tom, že bola nervózna, triasla sa, keď vstala, osinela, z úst jej išli peny, triasla sa. Nevyhrážal sa jej vyhodnením z okna. Nepovedal jej, aby sama vyskočila z okna, ak si to myslela ona, tak to povedala ona, nie on. Pred ním sa nikdy nevyjadrila, že vyskočí z okna. Nožičky pred ňou neukazoval, lebo sa bál, keď dostala ten amok, tak všetky nožičky dal do fioka, aby ho neporezala. Čistili spoločne na chatke studňu, on bol dole v studni, vyťahoval kýble navrch a poškodená vylievala navrchu vodu. Do studne zišiel dole po rebríku. Nevymenili sa, lebo poškodená by dole do studne nezišla. Poškodená do tej studne vôbec nechcela ísť, lebo by sa tam ani nedostala. Pokiaľ ide o nakupovanie, ona si nakupovala sama. Pre seba si sama nakupovala potraviny a aj všetko, čo potrebovala. Hospodárili oddelene. Ona keď aj niečo navarila, tak mu to nechutilo, tak si varil sám. Poškodená sa kúpala, kedy chcela. Voda tiekla pomaly, len kvapkala, nedalo sa tam ani sprchovať. Voda išla pomaličky a poškodená aj pol dňa napúšťala do vane vodu. Tak ju nenapúšťala pol dňa, ale asi dve hodiny. Všetka sa mohla umyť v robote, on sa tiež nesprchoval doma, lebo išla voda málo. Bývali na šiestom poschodí a mali problém všetci s vodou. Šetrný nebol, len škoda každej kvapky. Vodu platili spoločne s poškodenou. Vadilo mu, načo sa kúri v detskej izbe, keď tam nikto nebol. Tam sa iba temperovalo. To sa rozhodol on s tým temperovaním, v iných miestnostiach sa takto netemperovalo. Poškodená s tým raz súhlasila, raz nie. Detskú izbu chcela mať vyhriatu, lebo ju

chcela normálne využívať a trávila tam tiež nejaký čas, ale nemala tam čo robiť, tam nebolo nič, len dve váleudy, veď mala obývačku. Prečo by sa mali vykurovať tri alebo štyri izby, keď sú dvaja. Vykurovať sa teda mali iba obývačka, kuchyňa a spálňa. Skoro sa na tom aj dohodli, aj nedohodli. Keď urobila aj inak, ako chcel, tak to nechal tak, nech má radosť, nenadával jej. Oddelenú domácnosť majú trinásť rokov, a to preto, že prišla v sobotu z brigády, on bol kosiť seno, prišla s tým, že ako to urobia, vstala a povedala, že sa nemá s ním čo vyprávať, zapchala si uši a išla smerom na chodbu. Za chvíľu sa vrátila, povedala, aby sa jej už nedotýkal, išla preč do chodby a povedala „ja ťa zabijem, ty kurva“. Vysvetľoval si to tak, že keď bola na brigáde, tak si tam našla frajera, bol to Jaro od Hroši a dopadlo to tak, ako to dopadlo. On ju nesledoval, myslel si, že má frajera, lebo telefonovala, odišla doobeda o 11, vrátila sa okolo 18:00 hod., z toho usúdil, že niekoho má. To, že kto mal byť ten frajer, to vedel od susediek, čo boli s ňou na brigáde. Tie mená si nepamätá. Nevyzvedal, sedel pri kostole na lavičke a ona prišla a povedala mu to. Normálne zareagoval. Manželky sa pýtal, či sa volá ten frajer Jaro, ona len kývla plecami a odišla preč. Odišiel na chatku, keď sa večer vrátil, už bola presťahovaná zo spálne do detskej izby a odvtedy mali tichú domácnosť. Aj keď niečo povedal, zapchala si uši a ušla preč. Prihovárал sa jej normálnym hlasom. Napr. chcel s ňou robiť nejaké spoločné práce, no nedalo sa s ňou rozprávať. Neobmedzoval ju v svietení, no načo sa svieti na chodbe, v kuchyni a aj v obývačke. Riešil to tak, že zhasol svetlo. Keď sa to opakovalo, povedal poškodenej, aby všade nesvietila. Mykla plecami a odišla preč. Reagoval normálne, nechal svietiť ďalej a čítal časopis. To sa opakovalo niekedy aj 3x do týždňa. Poškodená potom šiekala, že aj ona platí prúd. Vyčítal jej, že sa veľa platí. Hovoril, aby šetrila. Nezakazoval jej svietiť, len jej povedal, aby nesvietila tam, kde to nepotrebuje. Keď neposlúchla, zhasol svetlo a išiel preč. Fyzicky ju v živote nenapadol. Raz ju sotil. Nepamätá si, kedy to bolo presne, bolo to dávno. Sotil ju, lebo stále musela mať pravdu. Nepamätá si túto konkrétnu situáciu. Keď ju sotil, nikde nespadla, nijako si neublížil. Nevadilo mu, že mala odlišné názory, bol rád, keď mala iné myšlienky, aby mu aj poradila, čo a ako. Nemohol súhlasíť s je pravdou, lebo keď niečo povedal a hocičo, čo mala po ruke, tak chytila a hodila po ňom. Strach z nej nemal, ale dostal žehličku do krku, má to aj šité lekárom. Druhýkrát hodila po ňom panvicu. Je to 40 rokov. Nemá o tom žiadny záznam, ale možno doma nejaký má. Po poškodenej žiadne predmety nehádzal. Na chate nehádzal, lebo tam nebolo čo. Nehádzal po nej ani sekeru, ani hrušky. Nebil ju, facku jej nedal, iba ju sotil. Pod krk ju nikdy nechtyl. Raz ju sotil, nič iné. Videl na nej modrinu, keď prišla z tej chaty, mala modrinu na líci, roztrhnutú peru a škrabanec nad okom. Keď išla na guláš, tak tie zranenie nemala a mala ich až keď sa vrátila domov. Guláše jej vyčítal, lebo čo tam robili, bol tam K., či kto, to bol jej milenc, či čo. Nevyčítal jej žiadne stretnutia s inými ľuďmi. Nezakazoval, aby sa s niekým stretávala a chodila si, kade chcela, len jej povedal, aby kamarátky domov nevodila. Súčasťou bytu bola aj pivnica. Poškodená sa nemohla v pivnici ukrývať, lebo sa bála vyjsť von a nie ešte do pivnice. Von sa bála vyjsť, pretože je tma. Večer do pivnice nechodila, sem tam chodila do pivnice na kapustu. Povedala mu, že nechce ísť večer do pivnice, že sa bojí. Nepamätá si, že by poškodenej mala zlomený nos. Nevie, ako to vysvetliť, že mala v 1983 zlomený nos. Nevie o tom nič. A 40 rokov ho viní, že jej on zlomil nos. V roku 2017 tá zlomenina nosa, to nemala zlomený nos. Nevie sa vyjadriť bližšie k tomu. On jej nos nemohol zlomiť, lebo s ňou už 11 rokov nežije. Žijú spolu, ale nekomunikujú. V byte sa stretávajú tak, že keď varí, tak ona ide preč, buď do obývačky alebo detskej izby a keď ona varí, tak ide do druhej izby on. Spia oddelene, ona spí v detskej izbe, on spí v spálni. Potraviny majú podelené, ona si kupuje svoje a on svoje, majú ich v spoločnej chladničke, lenže mu hodne miznú. Svoje potraviny si v chladničke značil, že sú jeho. Keď zistil, že mu nejaké zmizli, tak jej povedal, že boli jeho a ona nič. Povedal jej to kľudne, nenadával jej pri tom. Nevie, či v roku 2017 robila poškodenej nejaké rezne pre syna, lebo väčšinu robí rezne on. Nevyčítal jej, že zobrala nejaké mäso na tieto rezne. Nevie, či mala problémy so sluchom. Nevie, ako sa jej stalo zranenie pomliaždenie vnútorného ucha, ako sa jej stal tento tupý úder. On ju neudrel tým syrom. Nevie si vysvetliť, ako mohol znalec stanoviť mechanizmus vzniku zlomeniny nosa ako je uvedené v ZP. Nebol svedkom toho, že by si poškodenej pred ním nejakým spôsobom zlomila nos. Pokiaľ ide o skutok zo 16.08.2022, toto je výmysel jeho chorej manželky. Tú noc ju videl, zaspala v obývačke a zobudila sa, nevie, kde. Nevidel ju, že by mala na sebe mokré ponožky, a že by nemala pyžamo. 15.08.2022 sa zobudil na veľký smrad, poškodenej spala v obývačke. Na stole boli dva poháre na víno, víno tam nevidel. Svietilo sa v každej miestnosti, išiel TV. Zhasol svetlo, TV nezhasol, išiel si ľahnúť do spálne a spal. Ráno o šiestej hodine sa zobudil, poškodenej ho čakala pri dverách do spálne a kričala na neho „ty kurva, prečo si ma preniesol do detskej izby“, že tam bola nahá a pyžamo mala na zemi. Povedal jej, že ju neodnesie, tak ju nepreniesol. Chodila za ním od 6 do 9 hod., povedal jej, aby nebláznila, že či ju má zabiť, alebo čo. A potom prišli policajti, asi ich volala poškodenej, nevidel poškodenú policajtov volať. Keď mu poškodenej vulgárne nadávala, tak nadával vulgárne aj on jej. 16.08.2022 jej nenadával. Počas spoluzitia s poškodenej si vypil. Teraz ku koncu, asi tri roky, už vypije tak jedno pivo za týždeň a predtým aj dve-tri za týždeň. Necítil sa opitý. Keď si vypil tie piva,

správal sa normálne, akoby nič nevypil. Pokiaľ ide o závery ZP, že u neho je plne rozvinutý syndróm závislosti na alkohole, k tomu uvádza, že ho znalec nútil povedať, že vypije 10 pív a tri litre vína za noc. Znalec ho nútil hovoriť niečo iné, ako chcel. Je pravdou, že jeho spolužitie s manželkou bolo od začiatku problematické. Na otázku obhajcu, ako je na tom zdravotne a či mal vo väzbe abstinenčné príznaky, uviedol, že nie je schopný jej ublížiť, lebo spadne a nedvihne sa. Mal infarkt pred 15 rokmi a druhýkrát asi pred 11 rokmi. Paličku nosí 18-20 rokov. Alkohol mu nechýbal, nemal príznaky. Na otázku samosudkyne, prečo v manželstve zotrval, keď uviedol, že ich manželstvo od začiatku nefungovalo, uviedol, že si žil svoj život, ona si žila svoj život. Sem-tam mu niečo oprala, takto mu to vyhovovalo.

Svedkyňa poškodená N. B. na hlavnom pojednávaní k výpovedi obžalovaného uviedla, že nehovoril v ničom pravdu. Vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní dňa 17.08.2022, kedy uviedla, že obvinený A. B. je jej manžel od roku 1969. Manžel je arogantný, bije ju, všetko jej odopiera, psychicky ju ničí, odopiera jej stravu aj peniaze, v minulosti jej dvakrát zlomil nos, bola aj na ošetrovaní, pričom následky po zlomeninách má dodnes. Na ošetrovania sa hanbila chodiť, lebo pracovala v nemocnici, preto nepovedala, že bola napadnutá. Obvinený sa s ňou oddelil so stravou aj s peniazmi, stravu si musí zabezpečovať sama, on jej stravu odmieta. Náklady na domácnosť z väčšej časti hradí ona, obvinený jej prispieva mesačne 80,- €. Dôchodok má 450,- €, ktorý minie celý na lieky, stravu a na domácnosť. Manžel pije denne pivo a pálenku a v noci si dá tri fľaše vína. Ak je deň bez alkoholu tak je to sviatok. Problémy v manželstve mali už od roku 1969, už vtedy sa jej vyhrážal, sledoval ju, stále mal pocit, že niekde chodí a niekoho má. Z toho všetkého mala stres, veľmi zlý pocit, trápenie. Nadával tiež jej nebohým rodičom a aj to jej robilo zle. Čo sa týka nadávok, tak jej nadával do kuriev, pičí, alebo obkurva, korytnačka. Menom jej vôbec nepovedal. Stále jej hovoril ako ju zabije, že ju musí zabiť, že jej vykole oči. Raz povykľadal nožičky zo šuplíka a hovoril jej, nech si vyberie, ktorým ju má zabiť. V skutočnosti ju však nožom nikdy nenapadol, ale aj tak sa bála, že to urobí. Ďalej jej povedal, že ju vyhodí z okna alebo urobí tak, že ona vyskočí z okna sama. Naposledy sa jej vyhrážal zabitím dňa 16.08.2022, inak sa jej vyhrážal pravidelne, takmer dennodenne, preto je ťažké definovať jednotlivé dni. Takáto správanie bolo stále pod vplyvom alkoholu, lebo mal stále vypité. K nadávkam pridal aj bezdôvodné fyzické napádanie a to napríklad tak, že ju chytil pod krk a škrtil ju, povedal jej, že urobí „škrk“ akoby otočil krkom a že bude po nej. Napádal ju aj fackami, kopaním,

nepozeral kde kope, ale kopal do celého tela, bola stále s modrinami, v práci sa musela maskovať, aby to nebolo vidieť. Ak bolo zle, tak chodila k susede O., kde sa ukrývala, to bolo ešte v čase keď bola s deťmi, bála sa, že im ublíži, vyhrážal sa, že ich vyhodí z okna. Čo sa týka najhorších napadnutí, tak manžel jej dvakrát zlomil nos, prvýkrát v roku 1983, to ju bezdôvodne udrel päťou do nosa a zlomil jej ho. Druhýkrát jej nos zlomil v roku 2017 a to tak, že keď si ľahla tak jej prstami tlačil na okuliare a tlačil na tvár až jej zlomil nos. Zopakovala, že on ju napádal stále, nevie povedať konkrétne ktoré dni, ale dá sa povedať, že každý deň niečo bolo. Ak nie inak, tak aspoň palicou ju udrel nejako. V roku 2013 ju manžel napadol tak, že ju udrel syrom – tehľou vo fólii asi 1kg do hlavy, spadla na zem, v nemocnici povedala, že bola udretá loptou. Následkom tohto útoku bolo prasknutie labyrintu v ľavom uchu z čoho má doteraz následok a nedá sa to vyliečiť. Na ľavé ucho nepočuje takmer vôbec. Tiež uviedla, že počas celého manželstva bola obmedzovaná na možnosti kúpať sa, lebo je to škoda vody, on si napustil vaňu a ona sa musela umývať v umývadle. Tiež mala zakázané míňať veľa elektrickej energie, vypínal jej kúrenie v izbe keď bola sama, kúrnil len v izbe kde bol on. V izbe sa potom musela obliekať, aby jej nebola zima. Mala zakázané kupovať jogurty. Postupne nemohla chodiť nikam, začala si sama robiť vlasy, nemohla chodiť na žiadne stretnutia. V minulosti na chate po nej zvykol hádzať všelijaké predmety, sekery, hrušky. Do jedla jej tiež dal aj nejaké lieky. Čo sa týka vyhrážania zabitím dňa 16.08.2022, bolo to preto, lebo chcela zavolať políciu z dôvodu, že v predošlý deň si išla ľahnúť v obývačke, kde zaspala a následne sa zobudila v noci v detskej izbe, a nemala pyžamo. Myslí si, že to ju preniesol on, lebo nie je možné, že by to urobila bez vedomia. Musel ju nejako omámiť. V predmetný deň jej znova začal nadávať, že ju zabije a to vykrikoval opakovane. Bála sa ho. Zo správania manžela má dlhodobý stres, teraz dva dni nespáva, plače. Poškodená sa s nárokom na náhradu škody nepripojila k trestnému konaniu. Na hlavnom pojednávaní ďalej na otázku prokurátora, aby sa vyjadrila ako to bolo s predmetnou studňou sa počas výsluchu rozplakala. K výpovedi dodala, že sa stalo, že raz, keď ju zviezol N. B., ktorý bol jej kolega a ona vystupovala z auta, videl to obžalovaný, ktorý jej hneď vulgárne nadával a chcel ju biť. Obžalovaný bol žiarlivý, nesmela sa na nikoho pozrieť, nesmela sa stretávať ani so susedmi. Nemohla si hocičo kúpiť, ani jogurty, šunku, obžalovaný mal výhrady, že prečo si to kupuje. Peňazí jej dával len toľko, koľko chcel on. Ona ani nevie, koľko zarábala, hovoril jej, či chce pásku alebo peniaze, tak chcela radšej peniaze. Mesačne jej dával cca 80,- €, z čoho zaplatila elektriku a byt. Nepáčilo sa mu, že chodí večer do služby, vždy jej hovoril, že sa tam ide „kurviť“. Keď bola tehotná, aj vtedy ju fyzicky napádal. Ešte keď bývali na slobodárke, domov chodil po pol noci. Následne sa jej podarilo zohnať byt. Obžalovaný nikdy

nič nevybavoval, všetko vybavovala ona. Správal sa v podstate rovnako, či bol triezvy, či opitý. Pokiaľ ide o nože, ktoré sú spomínané v skutku, bolo to tak, že nože vybral zo šuflíka, poukladal ich vedľa seba a povedal jej „ty kurva, vyber si z tých nožov, ktorým ťa podrežem, ak nenavariš obed“, čo bolo po tom, čo sa vrátili z návštevy od sestry. Bála sa od neho odísť, vravel, že ju nájde a zabije ju a aj deti. Asi mesiac pred 16.08.2022 mala podozrenie, že jej dával do jedla tabletky, pretože vždy po raňajkách sa jej strašne chcelo spať, musela si ísť ľahnúť, čo sa jej predtým nestávalo. Raz, keď si ohrievala v mikrovlnke polievku, túto si vybrala z mikrovlnky a niekde odbehla a keď sa vrátila naspäť, videla v polievke plávať dve tabletky. Keď to povedala obžalovanému, ten sa tváril, že o ničom nevie. Čo sa týka 16.08.2022, pyžamové nohavice boli oprané a hodené vedľa postele, keď z tej postele spadla, lebo sa skotúľala. Ponožky na sebe vôbec nemala. Zaspala v obývačke a zobudila sa v detskej izbe ráno o štvrtrej, pričom večer o deviatej zaspala v obývačke. Bola úplne dozorientovaná, obžalovaný jej hovoril, že tam mala chlapov, že prišli cez balkón, ešte sa pozerala na ten balkón, že kade mohli prísť a našla potom v spálni v jeho nočnom stolíku hypnotiká, ktorých vedľajším účinkom je zhypnotizovanie. Nevie, ako sa dostala z obývačky do detskej izby. Nevie, či je v schopnostiach obžalovaného, aby ju preniesol z jednej izby do druhej. Obžalovaný má silu v rukách, jeho zdravotný stav sa v podstate zlepšil, bol na tom aj horšie. Rovnako dodala, že žiadne infarkty neprekonala. S tým, že manželstvo bolo dlhodobo zlé sa rodičom nezverila, ale vedeli to jej švagriné, sestry obžalovaného. Aj jej sestry. Aj dcéra. Syn bol väčšinou preč, ale vedel o tom tiež. A tiež sa zverovala susedke, pani O.. A tiež ostatní susedia z paneláku, lebo viackrát kričala o pomoc a oni jej povedali, že ju počuli. Oznamenie o priestupku, ani trestné oznámenie nepodala, lebo sa hanbila, že bude rozvedená. Boli veľmi nábožná rodina, nechcela sa rozvádzať. A bála sa toho, čo povedal obžalovaný, že ju nájde a zabije, keď sa rozvedú. Nikdy v živote obžalovaného žehličkou, ani kastrólom nenapadla, nemohla si to dovoliť. Bola nábožne založená, chodila do kostola, to jej tak pomáhalo. Psychické problémy nemala. Nevie o tom, že by mal obžalovaný niečo zlomené, nič o nejakých zraneniach nevie. K pani O. utekala, lebo som sa obžalovaného bála. Viackrát zobrala so sebou aj deti. Agresívne správanie smeroval ku nej, nie voči deťom, deti však navádzal, aby sa voči nej zle správali. Takýmto spôsobom sa správal voči nej aj v prítomnosti detí.

Svedkyňa I. O. na hlavnom pojednávaní na otázku prokurátora, nech sa vyjadrí k predmetnému skutku obžaloby, vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní dňa 17.08.2022, kedy uviedla, že je suseda N. B., býva v byte oproti. Uviedla, že manželské spolužitie obvineného a poškodenej bolo zlé. Robil jej zle celý život. Stále pil. V minulosti bola svedkom toho, že na krku mala modriny, hovorila, že muž ju škrtil. Vie, že poškodená takéto veci neoznamovala. Často krát utekala z domu, keď ju jej manžel napádal, veľakrát bola uďretá, vždy povedala, že si ublížila sama. Obvinený manželku psychicky ničil, vykrikoval, že sa chodí kurviť, veľa krát jej nadával aj pred ňou. Bola strašne nešťastná. Poškodená nikdy nechcela pripustiť, že jej manžel je agresor. Nevie uviesť presné dátumy, ale vie, že obvinený ju bil pravidelne a celý život bol voči nej agresívny. Poškodená bola u nej ukrytá veľakrát, aj dva krát do mesiaca, vždy keď mal vypité. Nechávala sa oťkať, bála sa ho. Skrývala sa pred ním aj v pivnici. Spomína si, že v minulosti mala zlomený nos, ale tiež to zakrývala. Nevie povedať, kedy presne ju napádal, bolo to veľakrát, aj modriny videla, bol k nej agresívny. Ničil ju aj psychicky a stále jej nadával do kuriev. Obvinený teda svoju manželku psychicky ničil celý život a často aj fyzicky. K výpovedi dodala, že keď chodieval obžalovaný domov opitý, sedávala často u poškodenej, kým obžalovaný zaspal, žiadala ju o to poškodená, lebo sa obžalovaného bála, aby ju nezbil. Obžalovaný poškodenej nevedel prísť na meno. Poškodená sa ho neustále bála, povedal jej, že ju nájde hocikde. Poškodenú by charakterizovala ako empatickú ženu, bola zdravotníčka, keď niekto niečo potreboval, nikdy mu nepovedala nie. Opitý chodil hlavne okolo výplaty a zálohy, vtedy sa správal k poškodenej najhoršie. Pred ňou poškodenej hovoril škaredo, ku..., pi..., nevedel jej prísť na meno. Vyhrážky zo strany obžalovaného na poškodenú nepočula, lebo obžalovaný na to svedkov nepotreboval. Pokiaľ ide o fyzické zranenia, u poškodenej videla zlomený nos, poškodená jej povedala, ako sa jej to stalo a keď sa pýtala, čo povedala doktorovi, tak poškodená povedala, že jej odskočilo poleno. Pokiaľ ide o posledný incident nevie, čo sa tam stalo, ale následne videla poškodenej modriny na pleci a prsníku. Poškodená sa nevyjadrila, ako sa jej to stalo, asi sama chudák nevedela, čo sa udialo. Na otázku obhajcu, prečo keď mala vedomosť o takomto konaní obžalovaného, toto neoznámila na políciu, svedkyňa uviedla, že keď o tom aj povedala poškodenej, ona sa bála, ona by s tým nesúhlasila, nemohla o tom povedať ani susede. Snívalo sa jej, že ona sama ho udala, povedala o tom sne poškodenej a ona jej povedala, že nech to nerobí, že on je zlý nepriateľ, že sa jej môže pomstiť. S obžalovaným mala svedkyňa normálny vzťah, keď sa s ňou slušne rozprával, tak sa aj ona slušne rozprávala. Keď jej začal pred ňou nadávať, tak ho chytila za ruky, aby jej ukázal, či má zlomené ruky, zato, že jej otvoril. Vtedy niesla poškodenej masť, ona bola na balkóne, otvoril jej obžalovaný a jeho nahnevalo, že jej musel otvoriť. Obžalovaný svoju manželku „špinil“ pred susedmi,

snažila sa to vždy dementovať každému, kto jej to povedal. Na otázku obhajcu, či je pravdou, že spolu s poškodenou požívali alkohol, svedkyňa uviedla, že keď bolo N., alebo narodeniny, tak sa stretli, otvorilo sa víno, vypil sa pohár - dva, inak spolu alkohol nepili, dali si niekedy kávu, ani spolu nechodievali von, ona nemohla chodiť von, to by bol horor. Keď išli do kostola s poškodenou, reagoval nato tak, že ju pretiahol farár, keď tam boli dlho. On na to dôvod nemal ju nikde nepúšťať, ale ju tak terorizoval. Na otázky obžalovaného, prečo k nim chodievala každý deň a ako často sa v poslednej dobe stretávali, uviedla, že nie je pravda, že k nim chodievala každý deň, bola zamestnaná, mala aj poobedné zmeny, robila aj do 19:00 h. Išla tam napr. keď jej niečo v domácnosti chýbalo, si požičať, alebo chcela s niečím pomôcť, ináč tam nechodievala. Ak bol obžalovaný opitý, tak to podľa neho bolo každý deň. Keď je leto, tak je celý týždeň v Bukove na chate, v zime možno odbehli. Skôr chodila ona ku poškodenej, keď niečo potrebovala. Spolu sa rozprávali tak všeobecne o rodine. Alebo keď sa niečo vyviedlo, tak jej o tom povedala. O tom, že obžalovaný pil, vie preto, že ju tam poškodená volala a videla to. Veľakrát mal vypité, keď prišiel z roboty. Na otázky samosudkyne uviedla, že sa do bytovky nasťahovali v roku 1970. Keď bolo vtedy treba niečo pomôcť, tak si pomohli. Začala vnímať, že niečo nie je v tej rodine v poriadku, keď mala ich dcéra 5 rokov a poškodená nestíhala dcéru vodiť do škôlky, obžalovaný jej s tým nepomohol, tak ju vodila ona. Obžalovaný sa správal ku poškodenej, ako keby nebola svojprávna. Nesmie byť pochovaná v Čadci s ním, povedal jej, že nech ide kde chce.

Svedkyňa A. P. na hlavnom pojednávaní na otázku prokurátora, nech sa vyjadrí k predmetnému skutku obžaloby, vypovedala, že je dcérou obvineného a žije v dome v Piešťanoch. Pamätá si, že u nich doma bolo často veľa kriku, kedy otec kričal na matku a hádal sa s ňou. K nej a bratovi sa otec správal primerane. Problém vníma skôr v správaní otca voči matke. Matke často vulgárne bezdôvodne nadával, proste sa mu len tak niečo znepestilo a tak jej nadal. Má za to, že matka veľa zakrývala toho, čo sa medzi nimi dialo. Až s odstupom času sa jej vždy priznala, čo sa jej v minulosti stalo, teda čo jej otec robil, keď s bratom neboli doma. Otec sa násilne správal doma, najmä keď bol opitý. Za triezva bol menej agresívny. Keď boli s bratom už väčší, snažili sa otcovi rôznym spôsobom zabrániť v jeho agresívnom správaní voči matke. Otec ju zbil občas aj pred nimi. Často ju naháňal po byte, niekedy aj s nožikom v ruke a matke sa počas toho za niečo vyhrážal. Veľakrát to bolo zrejme z jeho žiarlivosti. Otec žiarlil, keď matka išla do práce, do obchodu, k susede a vždy ako mu zišla z očí, tak ju podozrieval, že s kýmisi bola a tak rôzne si vymýšľal, aby takto matku „deptal“. Matka sa jej sťažovala, že raz keď boli rodičia na chate, tak ju zbil, mala z toho potom modriny na stehnách. Pamätá si tiež, že matka mala zlomený nos a doposiaľ má na nose z toho jazvu. Matka sa jej zdôverila, že jej to urobil otec. Nepamätá si či nos mala zlomený raz, alebo dva razy. Tiež jej matka uviedla, že jej otec dal také silné zaucho, že má z toho poškodenie sluchu. Otec na matku útočil, keď neboli doma. Viac sa ovládal, keď boli u nich na návšteve. Posledné roky otec matku napádal zväčša slovne. Otec bil matku už aj na dôchodku preto, lebo raz robila nejaký čas pre ich firmu ako predavačka textilu v Čadci, čím jej umožnila privyrobiť si, lebo otec jej odmietal dávať peniaze na domácnosť a jej z dôchodku zostávalo málo. Otec matku často kontroloval pri telefonátoch, s kým bola a čo hovorí. Matka sa bála chodiť na návštevy bez otca. Tisíkrát od doby ukončenia školy matke povedala, aby sa s otcom rozviedla a odišla od neho. Pamätá si, že keď matka povedala otcovi, že od neho odíde, tak on jej na to povedal, že nech sa neopováži, lebo uvidí. Z detstva si tiež pamätá, že otec ich často upozorňoval a vypínal im svetlo, alebo matke v kuchyni vypínal rôzne spotrebiče a nadával jej, aby doma šetrila. Matke hovoril, že doma je všetko jeho, ona nemá nič. Bez vedomia otca nemohla matka chodiť na návštevy, o všetkom musel vedieť, aj keď išla ako sestrička pacientom pichať injekcie. Matka žila v permanentnom strese. Matka sa jej v telefonátoch takmer vždy sťažovala na otca, čo jej urobil. Otec matke nikdy pekne nepovedal, často jej vulgárne nadával. Matke dohovorela, aby vec oznámila, keď jej uviedla, čo sa jej stalo. Povedala jej, že ráno sa zobudila omámená a polo vyzlečená v inej miestnosti, pričom matka jej nevedela vysvetliť, čo sa stalo. V takom stave, v akom sa zobudila, nikdy nebola. Matka nikdy nebrala žiadne lieky, aby mohla byť z nich omámená, aby si nič nepamätala. Matka vec následne oznámila polícii, mala vtedy z toho strach, otec často požíval alkohol, pamätá si na to už od detstva. K výpovedi dodala, že je pravdou všetko, ako je to uvedené v obžalobe. Ona sa od rodičov odsťahovala pred vyše 20 rokmi, ale vždy bola v kontakte s mamou a vždy jej mama s odstupom času povedala, čo sa jej stalo. Jej mama nedokázala odísť od obžalovaného, pretože sa ho bála, vyhrážal sa jej, že ju zabije. Mamu by charakterizovala ako dobrosrdečného človeka, je veľmi trpezlivá, všetkým pomáhala, málo sa sťažovala aj keď mala za čo. Pomáhala aj otcovi, keď potreboval pomoc. S mamou má výborný vzťah, mama je teraz otvorenejšia, nemusí nič zakrývať. Otec je veľmi zlý človek, celý život sa ho bála. Písal jej aj z väzby, že nie je jeho biologická dcéra. Na ňu agresívny nebol, skôr keď bránila mamu, tak ju slovne napadol, nie fyzicky. Keď sa mu spríečila, tak ju vyhadzoval z domu. Keď bola malá, často videla, ako otec fyzicky napádal mamu.

Bolo to skoro každý deň a pod vplyvom alkoholu. Nevie, prečo mama s ním žila, asi sa ho bála, povedala jej, že chcela, aby mali deti nejakého otca. Keď je opitý, tak je agresívny a vulgárny, triezvy agresívny nie je, ale je na mamu vulgárny, nikdy ju neoslovil menom. Veľa krát počula, ako sa otec vyhrážal mame zabitím. Na mame videla opuchnutú tvár z toho, že ju vyfackal, na krku modriny po škrtení, zlomený nos. Pred nimi to mama maskovala. Otec mame zakazoval všetko. Stretávanie s ľuďmi, kontroloval, kedy išla do obchodu, z obchodu, vypínal svetlá, zastavoval vodu, spotrebiče v kuchyni. Bol strašne žiarlivý, keď bola mama v práci, podozrieval ju, že chodí za frajermi, taktiež keď otec mame nedával peniaze, išla na brigádu a tiež ju podozrieval, že má frajera. V domácnosti takmer všetko platila mama, otec jej nedával peniaze, rodičia sa stravovali samostatne, no keď mala mama nejaké potraviny v chladničke, neváhal si ich zobrať. Pokiaľ ide o ten čiastkový útok zo dňa 16.02.2022, mama jej povedala, že ponožky nemala, ale že sa zobudila bez pyžama a mokré pyžamo bolo vedľa nej. Na otázky obhajcu uviedla, že rodičov zo začiatku, keď sa odsťahovala do Vrbového, navštevovala dosť často. Potom sa odstupuje medzi návštevami začali predlžovať, pretože sa tam necítili príjemne. Jej synovia počúvali od jej otca aká je ich babka - vulgárne nadávky. Väčšinou, keď tam boli, si sadol a pil. Rodičia za nimi nechodievali, otec nechcel k nim chodiť a mama bez neho nemohla ísť, boli tam 2 – 3 krát v živote. Keď nechodievali na návštevy, tak telefonovala s mamou 1 krát týždenne, teraz každý deň. Toto neriešila, aj keď vedela, čo sa deje doma, pretože jej to mama zakázala. Asi si stále v naivite myslela, že sa to zlepší, že nejak dožije a mala strach. N. si do Vrbového nemohli zobrať, lebo otec nemohol zostať sám, pretože si vyžadoval, aby bola stále pri ňom, maximálne mohla ísť z domu na 2 dni ku sestre, niekedy možno na dlhšie. Myslí si, že by potom urobil doma bodrel a neveril by jej, že je u nich. Na otázky samosudkyne uviedla, že jej nie je jedno, aká sadzba hrozí jej otcovi, ale nechce prísť o matku, a ani nechcela, aby to takto dopadlo. Snažili sa aj otca zahriať, aby sa tak k mame nesprával, ale to nemalo žiaden význam. Ako deti chodievali pomáhať starým rodičom aj pri sušení sena, v tom problém nevidela, bola to bežná robota. Obžalovaný netrpel v rodine, ale mama.

Znalec N. R. S. na hlavnom pojednávaní zotrval v celom rozsahu na záveroch znaleckého posudku, ktorý v danej veci vypracoval. Závery nechcel meniť, ani doplniť. Na otázku obhajcu, ako dlho sa venoval vyšetreniu obžalovaného za účelom vypracovania znaleckého posudku, uviedol, že to bolo niekoľko hodín, nevie presne koľko. Jednalo sa o závislosť, nie o vyšetrenie duševného stavu. Bolo to jedno vyšetrenie. Následne na to sa vyjadroval k jeho závislosti. Obžalovaný sám počas vyšetrenia pripustil problém závislosti. Na otázku obhajcu, aby sa vyjadril k tvrdeniu obžalovaného, že ho navádzal, aby uviedol, že vypije denne 10 pív, znalec uviedol, že nikde ani nemá poznačené žiadnych 10 pív. To vyšetrenie prebieha aj formou konfrontácie s tým, čo povedali vypočutí svedkovia, čo mal v spise. Nevie, kto konkrétne tvrdil, že vypije 10 pív. Osobne ho na nič nenavádzal. Nebol nútený z jeho strany uvádzať nejaké skutočnosti, ani si to nevie predstaviť, ako by ho nútil niečo uvádzať. V záznamoch má uvedené, že sám povedal, že doma si dá 4-5 pív. Uvádzal, že tak 2-3 dni chodil do krčmy, dal si 4-5 pív. Diagnóza závislosti nezávisí od toho, či je to 10 pív. Na otázku obhajcu, z akého dôvodu konštatoval závislosť na alkohole a neodporučil žiadnu formu liečby, znalec uviedol, že vzhľadom na to, že pracuje aj ako vykonávateľ toho liečenia, nielen doporučuje, ale aj vykonáva s pacientmi túto liečbu s tým, že obžalovaný má telesné ťažkosti a aj vzhľadom na vek a je tam aj organická patológia, si myslí, že by to liečenie bolo pre neho skôr trápenie. V prípade, ak by taká liečba bola uložená, je to režimová liečba. On by u neho doporučil ústavnú liečbu, teda je to režimová liečba. Na konferencii AT sa dozvedel, že v Sučanoch už majú aj skupinu pacientov s takými problémami, ako má obžalovaný, teda, že to bude skôr edukatívna liečba. U nich na Prednej Hore by nebol schopný liečbu absolvovať kvôli jeho zdravotnému stavu. U neho by prišiel do úvahy zákaz konzumácie alkoholu. Jedna vec, či je kritický ku konzumácii alkoholu, a či by bol tento zákaz schopný rešpektovať. Aj v prípade uloženia liečby si myslí, že by nebolo ohrozené zdravie a život obžalovaného. Keď na takejto liečbe sa zistí, že menovaný nie je schopný v nej pokračovať, tak sa tá liečba ukončí. Na otázku obhajcu, či vzhľadom na to, že uvádzal, že došlo k porušeniu CNS, dá sa hovoriť o zníženej pričítanosti v čase spáchania predmetných skutkov, znalec uviedol, že o zníženej pričítanosti neuvažoval z toho dôvodu, že je to len organický psychosyndróm. Sú tam nejaké zmeny, ale nie takého závažného charakteru a jednalo sa o široké časové obdobie. Pokiaľ ide o rozpoznávací schopnosti, nedal by, že boli znížené a tie ovládacie schopnosti by záležali od konkrétnej situácie. Na otázku samosudkyne, či je v súčasnej dobe pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný, ak by pokračoval v požívaní alkoholu, aký vplyv by to malo z hľadiska jeho pobytu na slobode, či by bol nebezpečný pre svoje okolie, a v čom spočíva to nebezpečie, znalec uviedol, že v prípade požitia alkoholu by bol nebezpečný pre svoje okolie. On aj predchorobne bol impulzívny, reaguje prchko s tým, že v alkohole po požití alkoholu sa zvýraznia tieto negatívne črty.

Obžalovaný k výpovedi znalca uviedol, že je to všetko lož a faloš. Znalec ho nútil, aby povedal, že vypije 10 pív za deň a tri litre vína za noc. Pretože mu povedal, že keď to hovorí, on mu nerozumie. Povedal, že ak vypije, tak jedno pivo za týždeň. A ak príde syn z Nemecka z roboty, tak si dajú po dva štamperlíky tvrdého a víno nepije, lebo víno neznáša, to dáva len do guláša. Znalecký posudok čítal, to tam nečítal, že uvádzal tých 10 pív a tri litre vína. Ako môže niekto povedať, že pije, keď berie lieky na chrbticu, na kĺby, na cievy, na srdce, berie 21 liekov. Tieto lieky berie už 20 rokov. Mal vtedy infarkt a odvtedy berie tie lieky. Ešte každý tretí rok chodí na kontrolu kvôli chrbtici pichnúť injekciu. Lieky neberie jeden deň, keď príde syn a dá si s ním dva štamperlíky vodky do džúsu. Keď si dá tie dva štamperlíky, tak si o piatej večer dá lieky a potom až ráno a so synom pije okolo desiatej večer. Syn chodil domov raz za dva mesiace. Niekedy aj za dlhšie. So synom je aj teraz stále v telefonickom kontakte. So synom si dal vždy štamperlu, keď prišiel, potom si s ním už nedal. R. T. U. mu povedal, že znalec napíše, že on ich pozná a čo chce, to napíše. Oni sú kamaráti, dobre sa poznajú. Jemu to hovoril v base, on je odsúdený už. Ešte mu hovoril, že otec znalca má resocializačné zariadenie v Ľudovítove. Znalca nenamietal, lebo ani nevedel, že je znalec, prišiel, ani sa nepredstavil.

Znalkyňa N. O. V. na hlavnom pojednávaní zotrvala v celom rozsahu na záveroch znaleckého posudku, ktorý v danej veci vypracovala. Závery nechcela meniť, ani doplniť. Na otázku obhajcu, či zistila u vyšetrovanej osoby nejaké psychické, psychiatrické problémy, nakoľko obžalovaný tvrdí, že poškodená je psychicky chorá, znalkyňa uviedla, že bolo to zadefinované aj v otázke, kde sa k nej aj vyjadrila. Je to otázka č. 5 a ešte sa vyjadrila aj v otázke č. 2, kde hodnotila jej intelektovú úroveň a v rámci toho sa vyjadrila aj k týmto skutočnostiam. V rámci vyšetrovania zistila a dospela k záveru, že sa u nej prejavuje tzv. syndróm týranej osoby, ktorý sa uvádza v medzinárodnej klasifikácii chorobou F43.1 a ide o posttraumatickú stresovú poruchu u nej ako dôsledok toho fyzického a psychického ubližovania. Inú psychickú poruchu nezistila. V rámci vyšetrovania intelektovej úrovne zistila, že ide u nej o známky organickej encefalopatie na úrovni ľahkého stupňa. To znamená, že sa tam už zobrazili veľmi jemné poruchy kognitívnych funkcií, ktoré aj popísala v odpovedi, avšak tieto poruchy na úrovni ľahkého stupňa nie sú významné v tom zmysle, že by ovplyvňovali v rámci prežívania, myslenia, sociability jej postoje, názory aj v rámci pamäte. Čiže forenzne tento postih nie je významný. Tieto skutočnosti nemali žiadny vplyv na vierohodnosť skutočností uvádzaných poškodenou. Tá intelektová úroveň, ktorú u nej namerala, je stále v oblasti populačnej normy, čiže IQ 98 a tiež aj vyšetrila pamäťový kvocient, ktorý dosahuje 105 bodov, čo je tiež v rámci populačnej normy. Nepotvrdili sa poruchy vnímania, vedomia, myslenia. Na otázku obhajcu, keď obžalovaný uvádza, že poškodená sa mu vyhrážala zabitím, či si myslí, že môže takéto vzájomné napádanie byť aj zo strany poškodenej, znalkyňa uviedla, že takéto správanie v rámci charakterových čŕt nepatrí do jej osobnostnej výbavy. Nepotvrdili sa u nej agresívne črty, ani črty dráždivosti a impulzivity. Je to typ osobnosti, ktorá dokáže tú afektivitu udržať. Psychológ vyšetrovacími metódami zistí, či je sklon ku klamstvám, vymýšľaniu, skresľovaniu skutočností. U poškodenej sa takéto rysy nepotvrdili. Na otázku obžalovaného, ako je možné, že ak je poškodená psychicky zdravá, tak príde za ním aj 20x za deň do miestnosti a uvádza „zabijem ťa, ty kurva“, znalkyňa uviedla, že v rámci štúdia spisového materiálu sa s týmto nestretla. A počas psychologického vyšetrovania sa poškodená takýmto spôsobom nevyjadrovala. Na otázku obžalovaného, či sa vie vyjadriť, či je možné, ak je poškodená zdravá, aby sa správala tak, že asi pred 8 rokmi mu na ulici pri fontáne vulgárne nadávala, že ho zabije a to len z toho dôvodu, že sa chcel ísť pozrieť na parte, kto zomrel, znalkyňa uviedla, že poškodená je diferencovaná osobnosť, pracovala ako inštrumentárka na závažných zákrokových oddeleniach, veľa ľudí ju poznalo a nepredpokladá podľa toho, čo videla a zistila počas výsluchu jej osobnosti, že by k takémuto správaniu mohlo dôjsť. Na otázku prokurátora, či sa dá zistiť, kedy vznikla tá postraumatická porucha u poškodenej, znalkyňa uviedla, že v tomto prípade boli tie problémy také dlhodobejšie a je pravda, že poškodená je silný osobnostný typ a v priebehu života dokázala kompenzovať takéto konflikty, problémy, stresové situácie. Tou osobnostnou štruktúrou to dokázala zvládnuť. Keby bola psychicky labilnejšia, zrejme by to u nej prepuklo skôr. Časom tie je mechanizmy osobnosti zdolávacie sa vyčerpali a svoj stav vnímala ťažko a tak sa rozhodla oznámiť túto vec na políciu. Nedá sa časovo presne povedať, kedy postraumatická porucha u poškodenej vznikla. Na otázku prokurátora, ako ju táto porucha obmedzuje v bežnom spôsobe života a ako sa prejavuje, znalkyňa uviedla, že tým, že sa ten vzťah oddelil, že nebývajú momentálne v spoločnej domácnosti, tak dochádza aj k zmierneniu tých jednotlivých symptómov, ktoré popísala v rámci tej postraumatickej stresovej poruchy, pretože žije v prostredí, ktoré je pokojnejšie, nie je stresové a dochádza k postupnej stabilizácii tej psychiky a toto je významný faktor, čo sa týka tej postraumatickej stresovej poruchy, znižuje sa hladina strachu, obáv, zlepšuje sa spánok, zvyšuje sa aktivita psychická i fyzická. Nežije v očakávaní, čo sa bude diať. Ide o stresové symptómy a vďaka tomu, že žijú oddelene, sa znižujú. Môžu sa objaviť,

čo sa objavuje, sú určité spomienky, spúšťačom ktorých môže byť aj akákoľvek stresová citlivá situácia, ktorú ona priamo nezažíva, ale vidí vo filme, počuje. Keď bola táto porucha plne rozvinutá, tak ju držalo pri živote, že mala rodinu, deti, bola za ne zodpovedná. Bola schopná podávať aj výkon a pracovať. V rámci rodiny sa postupne naučila stresové situácie riešiť spôsobom, že zostala skôr ticho, čiže nevchádzala do tých konfrontačných hádok. Nerobila manželovi odrazovú stenu. Aj keď v rámci citovej oblasti, často plakala, čo videli aj deti. Tá psychika bola veľmi zlabilizovaná, ale dokázala sa skompenzovať v rámci povinností, ktoré mala v živote. Dôležitú rolu u nej zohrával aj intelekt. Mohla mnohé situácie, následky, dôsledky si racionálne zvážiť a udržať si psychiku a emocionalitu pod kontrolou. Postraumatická stresová porucha sa u poškodenej v tom rozvinutom štádiu prejavovala tak, že mala narušený spánok, sťažné zaspávanie, opakované prebúdzanie, nenačrpanie v noci energie a s tým spojená ranná únava a pocit hanby, najmä s poukazom na to, že pracovala v nemocnici, bolo to pre ňu nepríjemné, keď bola na ošetrovni, hľadala výhovorky, ako sa jej to stalo, čiže kryla svojho manžela. Potom výrazné ponížovanie, strach o svoj život, pretože zo strany manžela tu boli časté vyhrážky, vulgárne agresie, v prežívaní bola prítomná úzkosť aj anicipačná, čiže očakávaná úzkosť, obavy, plačlivosť. Defenzívne mechanizmy správania sa spustili, čiže v stresových situáciách radšej zostala ticho, nekomentovala, podriadila sa. Stále verila, že bude lepšie, v pozitívnu zmenu. V rámci osobnosti sa objavovali pocity viny, že ona za to môže. Postupne tieto pocity viny sa vykryštalizovali, že bola na seba nahnevaná, že dopustila, aby deti žili v takejto rodine. Keď si spomenula na život s manželom, tak bola na seba nahnevaná, nazlostená, že to neriešila skôr. Potom dochádzalo k sociálnej izolácii, vyhýbala sa spoločnosti, chodila iba do práce a domov. Bála sa o svoj život, pocity ohrozenia boli prítomné, bezmocnosť. Depresívne ladenie v zmysle depresívnej poruchy sa nepotvrdilo, ale boli také situačné výkyvy, že bola viac smutná, viac plakala, menej zvládla tú situáciu. Úľakové reakcie, úteky z domu. Musela sa starať o rodinu, deti, chodila do práce, aj keď mala modriny, niečo si vymyslela, príhodu, aby nemusela priznať, ako sa jej to skutočne stalo, modriny zakrývala. Práca bola pre ňu úľava, lebo sa dostala zo stresového prostredia, mohla si vydýchnuť po tej psychickej stránke.

Obžalovaný k výpovedi znalkyne uviedol, že znalkyňa hovorila, že poškodenú bil, že mala modriny. Znalkyňa tieto modriny nevidela. Jemu poškodená rozbila hlavu žehličkou, pohárom mu spôsobila zranenia na tvári, čo má aj zašité. U nich lietali hrnce a často. Poškodená hádzala po ňom hrnce, až pena jej išla z úst a potom utekala ku susedke, že ju bije. Mala sa ísť susedka aj s ňou pozrieť do kuchyne, aký je tam bodrel, to asi poškodená znalkyni nepovedala. Musel sa pred ňou zamykať, pretože s ním až trepalo. Je to psychicky narušená osoba, ktorú treba vyšetriť. Prevracia úplne inak, to čo robila ona, to povedala na neho. Aj teraz 15.08.2022 ráno o 6 hod. otvorila dvere do spálne a povedala „zabijem ťa, ty kurva, čo si mi zrobil, prečo si ma preniesol z obývačky do izby“, povedal, že je nevládný, že zasa blázni, aby sa dala vyšetriť.

Svedkyňa I. M. (sestra obžalovaného) na hlavnom pojednávaní na otázku prokurátora, nech sa vyjadrí k predmetnému skutku obžaloby, uviedla, že nebola svedkom žiadneho konania uvedeného v obžalobe. Na poškodenej nevidela žiadne modriny a ani nič takého. Keď sa švagriná (poznámka súdu – poškodená) mala tak zle, prečo také dlhé roky trpela a nerozvedla sa skôr. Jej sa ani obžalovaný a ani poškodená nesťažovali, že by mali medzi sebou nejaké konflikty, problémy. Spočiatku boli spolu častejšie, teraz už menej, lebo mala chorého muža, musela ho opatrovať. Po tom, čo sa obžalovaný s poškodenou zobrali, sa tak častejšie stretávali možno 5-7 rokov, možno aj viac. Nevidela na nich, že by sa k sebe zle správali. Jej poškodená, keď sa stretávali, nespomínala nič v súvislosti so spolunažívaním s obžalovaným, ani sa nesťažovala. Ani obžalovaný jej nič nehovoril. Nevie, že by to bolo také vážne, ako jej čítali v obžalobe. Nevie o tom, čo tvrdia susedia, to by musela mať niekde v byte kameru, čo sa tam deje, takto nemôže nikto nič tvrdiť. Nevie, či nejaká suseda niečo tvrdila. Obžalovaný kedysi príležitostne požíval alkohol, teda dal si pivo alebo štamperlík, keď sa niečo robilo, ale že by bol chodil napitý alebo do krčmy, to nevie, to nemôže tvrdiť. Napr. keď boli na návšteve, alebo robili na chate gulášovku, tak si dal obžalovaný aj pivo, ale nebol napitý do nemoty. Obžalovaný má aj zdravotné problémy, niečo s nohami, srdcom, cievmi. Užíval aj lieky, ale nevie aké.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. por. na návrh prokurátora súd na hlavnom pojednávaní prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne I. M. zo dňa 14.04.2023 z č.l. 99-100 a svedkyňu vyzval na odstránenie rozporov medzi touto výpoveďou a výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa k rozporu uviedla, že si to už ani nepamätá, čo tam povedala. Myslí, že hovorila vtedy pravdu. Pripustila, že raz jej poškodená povedala, že jej dal obžalovaný facku, ale to bolo dávno predávno, nič viac. To jej len povedala, to nevidela. Aj im povedala, že keď nemôžu vydržať spolu, tak nech idú od seba, akoby takto trpeli. Tak

keď jej dal tú facku. Vyšetrovateľovi povedala, že obžalovaný mal dať raz facku, nie dva razy. Zápisnicu podpísala, je to jej podpis. To, čo oni písali, to jej už prečítať nedali. Nevie, ako často im odporúčali, aby sa rozviedli. Na otázku prokurátora, či sa sťažoval niekedy obžalovaný na poškodenú, svedkyňa uviedla, že nevie, či sa jej sťažoval. Nepamätá si, že by sa jej niekedy na poškodenú sťažoval. Na otázku obhajcu, ako sa dozvedela, že obžalovaný bol vzatý do väzby, svedkyňa uviedla, že vôbec nič nevedeli, vždy si volali, keď mali narodeniny alebo meniny, to obžalovaný vždy volal a keď jej nezavola, tak mu volala a on jej to nezdvihol, volala švagrinej - poškodenej. Volala viackrát, ona jej to nedvihla. Nevedela, čo sa stalo, tak zasa volala poškodenej a ona jej povedala, že „Jožo nie je doma“ a zložila jej telefón. Potom zistili telefónne číslo na syna obžalovaného a tým pádom sa dozvedeli, že obžalovaný je vo väzení, ale nevedeli prečo. Syn obžalovaného im povedal, že prišli policajti a obžalovaného zobrali do väzenia. Chceli sa so švagrinou spojiť, nech im vysvetlí, čo sa stalo. Tak potom švagrinej volala neter a dohodli sa, že k nej prídu domov. Bola vymaľovaná, vyobliekaná, akoby sa nič nestalo, akoby čakala nejakú návštevu. Rozprávala im o svojej rodine, svojich deťoch, sestre a neter jej povedala, že chcú vedieť, čo sa stalo, keď zobrali A. policajti. Ona v tom úplne zmenila svoj výzor tváre a chovanie, začala strašne kričať, revať a rukami rozhadzovala, mala akýsi amok, mysleli si, že ich ešte dobije. Žiadali, aby povedala, čo sa stalo, ona povedala, že im nemá čo rozprávať. A skončilo to tak, že ich poškodená vyhodila z bytu. Že nech sa na nič nepýtajú, že čo ich do toho. Na otázku obhajcu, či sa jej niekedy stalo, že by bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu a správal sa agresívne, konfliktne, svedkyňa uviedla, že nie. Teraz už obžalovaný nejako nevládze, ale prv chodil, pomáhal robiť aj susedom, čo bývajú v Rieke, bol ochotný pomôcť, vôbec nikdy neprišiel s nikým do nejakého konfliktu. Na otázku samosudkyne, či jej uviedla poškodená, kvôli čomu jej obžalovaný dal facku, svedkyňa uviedla, že jej to neuviedla. Keď jej hovorila o tej facke, obžalovaný pri tom nebol. Povedala jej to, keď išli spolu po ceste, ale nevie, kde išli a ona jej to len tak povedala, ale sú to roky dozadu, si to nepamätá. Na poškodenej si nevšimla žiadne zranenie na rukách, na tvári. Keď sa stretávali častejšie, bolo to tak 2-3x do roka, neskôr to nebolo, každý mal deti, svoje starosti. Nestretávali sa, lebo nebol na to čas. Stretávali sa, keď oni chodievali na tú svoju chatku, oni tam tiež veľa majú taký záhon. S obžalovaným si telefonovala vždy na každé narodeniny a meniny, s poškodenou ani nie, skôr si napísali pohľadnicu. S poškodenou mali normálny vzťah, no poškodená nikdy nemala čas. Iba povedala, že nemá čas. Dôvod, prečo nemá čas jej nehovorila. Poškodená bola nervózna, nevie prečo. Poškodená sa zdala byť moc kľudná, ale niekedy aj vybuchla, bola taká nervózna, nevie z čoho, ona s nimi nebola, nežila, nevie. Obžalovaný bol taký normálny ako chlap. Poškodená sa zdala byť taká milučká, dobručká, ale nebola to pravda. Potom sa jej zdala, že by akoby tak znervóznela, nevie, čo to malo byť. Každý má svoju povahu, neriešila to, prečo to tak je. Teraz je s obžalovaným v telefonickom kontakte, on jej telefonuje. Zo začiatku jej napísal aj dva listy. Keď jej telefonuje, tak sa pýta, ako sa má, čo robí a ako sa má moja N. – on jej vždy pekne hovoril. V liste písal, že nevie, prečo ho zobrali. Že tam čosi naspomínala, že ju prenášal z izby do izby, poprezliekal, však on by ju ani neuniesol. Na polícii mu hovorili, že povedali poškodenej, že pani, čo hovoríte, veď by vás ani neuniesol. Kedysi jej poškodená spomínala, že má čosi na nose, ale či to má zlomené, to nevie, nevie, či sa buchla, dávno hovorila, že dobre nepočuje. Nepovedala prečo. Bratovi odpísala, nepamätá sa, či sa v liste vyjadrovala aj o poškodenej. V liste nespomínala matku poškodenej, prečo by ju spomínala. Nemôže jednoznačne tvrdiť, či to, čo je uvedené v obžalobe, sa stalo, či nestalo. Nemôže vedieť, či obžalovaný je závislý na alkohole, keď s ním nežila. O ich spolužití v podstate nič nevie, s nimi v byte nikdy nebola, aby videla ako sa k sebe správajú.

Svedkyňa P. G. na hlavnom pojednávaní na otázku obhajcu, ako vychádza so svojím ujom (poznámka súdu – obžalovaným) a aký je medzi nimi vzťah, uviedla, že spolu sa moc nenavštevovali. Keď potrebovala niečo pomôcť a požiadala ho, tak bol ochotný jej prísť pomôcť. Ona aj s manželom mu tiež pomáhali, keď staval chatku. Keď pomohol on im, tak mu to išli vrátiť. Inak medzi sebou nemali žiadne nedorozumenia. Mal normálnu povahu, niekedy sa zasmiala, niekedy povedal niečo vážnejšie. Navzájom nemajú nič proti sebe. Obžalovaného nezažila pod vplyvom alkoholu. Keď varili guláš, tak ich pozvali, čo bolo asi 1x, mal niečo vypité, ale bol normálny, žiadne že by mal sklony na bitku, nič také. Guláš uvaril pri príležitosti dostavania chatky. Inak sa nestretávali, on mal svoj život, rodinu, ona chodila do práce, prerábali chalupu, nebol čas sa stretávať. Proti poškodenej nemala nič, ale dojalo ju, keď po dvoch mesiacoch dostali echo, že je obžalovaný zatvorený. Keď volala poškodenej, tak poškodená jej zdvihla telefón a potom ho hneď položila, druhýkrát jej volala znova, tak jej zdvihla, a že nemá čas, že nemôže s ňou komunikovať. O tom, že obžalovaný je vo väzbe sa dozvedela tak, že jej syn krstvoval dieťa, a volal ujom syn, syn obžalovaného, že jeho otec je vo väzbe. On konkrétne nevedel povedať nič, nevedel, čo sa konkrétne medzi nimi stalo, len že ho zatvorili pre znásilnenie. Nešlo jej do hlavy, ako 80-ročný chlap išiel niekoho znásilniť. Nakoniec nie je súdený za znásilnenie, ale za týranie. Nemala

žiadnu vedomosť o tom, že by medzi obžalovaným a poškodenou boli nejaké konflikty. Jej sa poškodená nezverovala, že by mala problém v manželstve. Nevie, akú mala poškodenú povahu, ale keď sa prišli ku nej informovať, že čo sa stalo, bola agresívna, nie že by bola kričala, ona ziapala. Keby sa nebola uhla, tak by aj 4 razy dostala po ústach. Na otázku samosudkyne, aby sa vyjadrila ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, svedkyňa uviedla, že nebola svedkom skutku, ktorý je predmetom obžaloby, ani o ničom nevie. Len ju udivuje, že prečo znášala to týranie takú dobu.

Svedok N. B. na hlavnom pojednávaní na otázku obhajcu, ako dlho žil v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, uviedol, že keď bol malý a kým sa neoženil. Oženil sa asi 20-ročný, už sa aj rozviedol. Keď sa oženil, kúpil si byt a viac sa do spoločnej domácnosti k rodičom nevrátil. Ženil sa asi cca v roku 1992-93. V roku 1993 sa mu narodil syn. Teraz dva alebo tri roky býva s rodičmi, väčšinou je v práci alebo sa venuje priateľke. Keď bol malý, tak rodičia spolu vychádzali dobre, starali sa o nich, vodili ich po Slovensku na dovolenky, ku Kysuci opekať, snažili sa výjsť v ústrety deťom, detstvo bolo v poriadku. U nich to bolo ťažko, lebo v poslednej dobe, každý z rodičov si žil svoj život, varili si sami, kupovali si každý sám osobitne, mali nezhody a nadávali si, keď prišiel domov, tak sa snažili žiť tak normálne. Na poškodenej si nevšimol žiadne známky násillia, chodil domov málokedy, niekedy na tri dni, týždeň, potom bol v práci, chodil na turnusy a podľa zákazky chodil domov, bol v práci aj tri týždne. Mama sa mu nesťažovala, nevie prečo sa mu teraz začína sťažovať, čo otec robil, neverí tomu, že by to bolo až také, čo počul v obžalobe. Podľa neho by mu to asi povedala. Keď bol doma, tak sa snažil radšej vypadnúť, lebo sa hádali, nepočúval ich, zatvoril sa do izby, alebo vypadol. Nepočul ani jedného z nich, že by sa navzájom vyhrážali zabitím alebo nejakou ujmom na zdraví. Na otázku obhajcu, ako sa správala poškodená, či útočila na obžalovaného, svedok uviedol, že nevie, kto začínal hádky. Aj keď poškodená búchala, kričala, zatvorila sa do izby a tam počkala a potom vyšla, keď sa ukludnila. Nevie, čo medzitým robil otec, on odišiel do izby, bol väčšinou v izbe, fajčil na balkóne alebo išiel von. Bolo to rôzne. Vôbec nemal vedomosť o tom, že by poškodená utrpela zlomeninu nosa, dozvedel sa to až teraz. Keď chodila matka do práce, tak nevie, či mala nejaké problémy v práci, nie je si vedomý toho, že by nejaké problémy mala. Teraz sa vrátil domov bývať k rodičom, lebo mal byt, ale sa rozviedol, bol pol roka v base kvôli výživnému, potom sa vrátil k rodičom, aby nemusel platiť nový byt. Vie, že obžalovaný sa pýtal poškodenej, kde bola, ale že by jej nejakou zakazoval chodiť von, to nevie. Na otázku prokurátora, ako často po roku 1992 navštevoval rodičov, svedok uviedol, že to bolo dávno, nepamätá si to, nevie odpovedať. Chodil tam určite na oslavy. Rodičia ho tiež navštevovali na meniny, narodeniny, sviatky. Teraz za tie tri roky bol s rodičmi tak často, ako bol doma, niekedy deň, niekedy tri, týždeň, chodí do práce a za priateľkou. S matkou bol naposledy ráno. Na otázku prokurátora, aby sa vyjadril ku skutku obžaloby, čoho bol svedkom, svedok uviedol, že je prekvapený, že takéto veci sú tam napísané. Pre neho sú to nové veci. Nehovorí, že poškodená klame, ale nevie, či je to normálne takéto veci, čo sú tam písané, neverí, že sa to stalo. Pozná aj otca a neverí, že bol taký, ako ho opisuje mama – poškodená. Nebol svedkom toho, že by otec matku bil alebo naháňal ju nožikom, sú to veci, ktoré prvýkrát počuje. Na otázku prokurátora, ako si vysvetľujete, že jeho sestra tvrdí, že aj on bol svedkom toho, ako obžalovaný ubil pred nimi mamu a naháňal ju po byte, svedok uviedol, že nič také nevidel. Nevie vysvetliť, že sestra tvrdí, že to videl, nevie, na čo sa sestra hrá. Nemá s ňou teraz žiadny vzťah. Mali nezhody ohľadom financií v súvislosti so spoločným podnikaním so švagrom. Potom sa odcudzili a nekomunikujú spolu. Spolu nevychádzajú asi od roku 2005-2006, možno skôr, nepamätá si to, proste dlhú dobu. Na otázku prokurátora, ako často je teraz s otcom v kontakte, svedok uviedol, že sa mu snaží telefonovať, keď môže, tak telefón zoberie. Telefonuje 1-2x do týždňa, ako je to možné. Aj mu napísal jeden list, odvtedy si nepíšu, len si volajú, tiež napísal jeden list a odvtedy len telefonický kontakt a raz bol u neho na návšteve. Otec mu hovoril, že jeden deň ráno ho zobrali policajti, že babku zanesol do izby, nepamätá si doslovne, čo povedal. Rozhodol sa, že bude teraz vypovedať, lebo raz sa rozhodol, že nebude vypovedať a bol predvolaný na ďalšiu výpoveď. Má aj napísaný papier, že nebude vypovedať, ale vzhľadom na to, čo bolo prečítané v obžalobe, tak sa rozhodol, že vypovedať bude, lebo nesúhlasí s tým, ako bola podaná obžaloba. Na otázku prokurátora, aký vzťah má s otcom a aký s matkou, svedok uviedol, že s otcom si píše, volajú. Má rád oboch rodičov a k matke má taký istý vzťah ako k otcovi, snaží sa jej pomôcť, čo povie, to sa spraví. Pomáha obom, ako jednému, tak aj druhému, rozdiely medzi nimi nikdy nerobil. Sú to jeho rodičia, za to im vďačí. Keď boli také problémy, že sa stále hádali, spolu nehospodárili, tak matke hovoril, aby sa rozviedli, aby mali pokoj. Nevie, prečo spolu nehospodárili, spolu nespali, každý si kupoval svoje, každý mal svoje tvrdenia. Myslí, že obžalovaný bol na mamu žiarlivý asi ako každý chlap. Žiarlivosť prejavoval tak, že sa jej pýtal, kde bola. Nevie, či jej veril, či nie, do toho sa nestaral, mal dosť svojich problémov. Nevie, či matka má nejaký dôvod krivo obviniť otca, do hlavy jej nevidí. 100- percentne nemôže vylúčiť, že to, čo je v obžalobe, sa nestalo, ale ani potvrdiť to nemôže. Na otázku samosudkyne, či bol svedkom

toho, že by jeho matka povedala otcovi, že od neho odíde, svedok uviedol, že ona bola skôr nábožensky založená, že by to nespravila kvôli deťom. Oni si vykrikovali kopec vecí, možno medzi tým bolo aj to, že odíde. Otec chcel ísť do domova dôchodcov, potom si to rozmyslel, matka hovorila, že odíde k sestre, tiež si to rozmyslela. Nevie povedať, kde čo a ako bolo, nestaral sa do nich, pomohol, čo bolo treba. Od sestry je mladší o tri roky, vyrastali v spoločnej domácnosti spolu, on odišiel na internát a sestra zostala doma. Nevie, či matka niekedy utekala z bytu kvôli otcovi, väčšinou bol preč, rozprávala o tom, že utekala ku susedke alebo von, ale nekonkretizovala, že prečo. On sa nepýtal, prečo utekala. Pokiaľ ide o posledný útok zo dňa 16.08.2022, nachádzal sa v práci. Išiel do práce 10.07.2022 a vrátil sa 18-19.08.2022. Keď prišiel, matka mu povedala, že ju otec zavlíkol do izby, že sa našla v izbe polovyzlečená, balkón bol otvorený. Pýtal sa, čo sa stalo, povedala, že to všetko jej otec spravil, že ju tam zavlíkol, že ráno sa zobudila v jeho izbe vyzlečená alebo v ponožkách, už si nepamätá. Pýtal sa, prečo nevolala policajtov, povedala, že všetko upratala a potom prišla jeho sestra a až potom zavolali policajtov. Bolo mu divné, prečo najskôr všetko upratala a až potom volala policajtov. Povedala mu, že otca zobrali policajti a či boli oni vypovedať, to už fakt nevie. Do práce odišiel asi o týždeň, 27.08.2023. Nevie, čo sa dialo počas toho týždňa, mama chodí na políciu takmer stále. Že tam podáva nejaké sťažnosti, či čosi, že bola vybavovať nejaké papiere ohľadom nosa, že jej ho zlomil otec. Že otec na ňu podal tiež nejaké trestné oznámenie, že kvôli tomu išla vypovedať. Na otázku samosudkyne, ako by charakterizoval povahu otca a mamy, svedok uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť. Otec aj na pivo zašiel, aj pol deci si dal, myslí, že tak normálne požíval alkohol, niekedy to prehnal. Keď mal vypité, tak niekedy sa správal normálne, niekedy ako mal náladu, keď bol „nenormálny“, tak škaredo rozprával. Keď napríklad boli v krčme, tak pubertáckymi rečami obťažoval čašníčky. Keď bol mladý, nevie, ako sa správal, keď bol pod vplyvom. Keď bol teraz ešte doma, tak si vypili aj spolu a išli si ľahnúť. Vie, že mama chodí do Kysuce k nejakej doktorke, nevie ako sa volá, neviem, asi mala ísť so srdcom, mala aj nejaké psychické problémy. Asi ku psychológovi a k psychiatrovi nechodila. Nevie, prečo rodičia spoločne nehospodárili. Nevie, ako platili spoločné náklady na domácnosť.

Svedkyňa P. Q. na hlavnom pojednávaní na otázku obhajcu, či má vedomosť o tom, že by jej sestra – poškodená, mala problémy v manželstve, uviedla, že tak si nejako nerozumeli, čoraz to bolo hrošie, nebýva s nimi, tak podrobnosti nevie, vie len to, čo jej sestra povedala. Občas sa stretávali, možno raz do roka, ale v poslednej dobe, asi pred rokom a pol chodievala často, tak za týždeň aj na jeden deň a niekedy aj prespala u nej. A vtedy jej povedala, že jej ublížil aj na nos, ale ona pri tom nebola, nič nevidela. Povedala jej, že jej ublížil aj na ucho. Aj zabudla, čo jej povedala. Mala aj nejaké modriny, ale vždy prišla k nej aj za dva tri dni, to už nebolo ani vidno. Povedala aj to, že vyťahoval aj tie nože, len to tiež nevidela. Povedala jej aj o tej studni, čo bolo v obžalobe, že vyťahovali vodu, čistili, a že ju nechal v studni, ale neskôr sa pre ňu vrátil. Obžalovaný si vypil ako každý. Poškodená jej povedala, že obžalovaný v poslednej dobe pil viac. Nebola v ich prítomnosti svedkom žiadnych nadávok, útokov, vždy sa pred ňou správal slušne. Na otázku prokurátora, či má vedomosť o tom, ako sa správal pod vplyvom alkoholu, svedkyňa uviedla, že nevie, lebo s nimi nebývala a ani v ich blízkosti a keď boli na oslave, tak sa správal dobre. Varievali raz do roka guláš, čo sa stretávali, to bolo u jej syna, tam sa varil a oni potom u nej prespali, to je kúsok. Nebolo to pravidelne, niekedy aj oni boli u nich. Keď jej sestra hovorila o tých incidentoch, hovorila, že to nijako neriešila. Hovorila, že sa bojí. Aj so sestrou jej hovorila, že ak je to také zlé, tak nech to rieši, ale keď to človek nevidí, nemôže to potvrdiť. Hovorili im, že ak im to neklape, nech sa rozvedú. Toto jej sestra hovorila asi pred dva a pol rokom, presne to nevie. Stretávali sa veľmi málo, niekedy si telefonovali, nevie, ako dlho to mohlo trvať. Občas sa jej sťažovala na to spolužitie aj predtým, hovorila, že keď si obžalovaný vypije, tak robí doma poriadky. Na otázku samosudkyne, ako by charakterizovala povahu obžalovaného a poškodenej, svedkyňa uviedla, že s obžalovaným nikdy nemala problém, ťažko jej povedať, akú má povahu. A sestra, tá je pracovitá, chce mať poriadok, v rodine konflikty nevyvolávala, ako to bolo u nich doma, to nevie. Má problémy so srdcom. Ale čo sa týka psychicky, nevidela nejakú zmenu. S ich deťmi – s N. bola občas v kontakte, no zriedka a minimálne s dcérou poškodenej, lebo tá býva v R.. Deti jej nikdy nič nehovorili o tom, že by doma boli nejaké problémy medzi rodičmi. Sestra jej spomínala, že obžalovaný je žiarlivý, myslel si, že má nejakých mužov, ale nevie nič, ako sa to prejavovalo. Sestra, aj keď žil v spoločnej domácnosti obžalovaný, chodievala k nej na návštevu aj sama. Keď bola na dôchodku, tak ešte robila, ale keď mala možnosť, tak prišla ku nej na návštevu, aj jej niečo občas pomohla. Čo sa týka sena, ich rodičia mali v minulosti pole, ktoré kosili ona so staršou sestrou, nie s poškodenou a obžalovaný s poškodenou si tam prišli skosiť jeden kúsok a seno si predali a peniaze si vzali. Boli tam spolu a spolu ho dávali na družstvo do Kelčova, toto si presne pamätá. Či peniaze zobral obžalovaný alebo poškodená, to ona nevie. Ešte im pri tom pomáhali aj jej deti. Na otázku obhajcu, či neprejavila poškodená niekedy záujem

u nej bývať, svedkyňa uviedla, že nikdy jej nič také nepovedala, ale mohla, majú poschodový dom a celý jeden vrch je prázdny.

Znalec N. Q. B. na hlavnom pojednávaní zotrval v celom rozsahu na záveroch písomne podaného znaleckého posudku, ktorý v predmetnej veci vypracoval pod č. 139/2023. Nechcel v ňom nič meniť, ani doplniť. Na otázku obhajcu, či trvá na závere, že poškodená utrpela postraumatickú stresovú poruchu, uviedol, že áno a vlastne v zhode s tým, čo napísala psychologička, ktorá ju tiež konštatovala vo svojom ZP. Vzhľadom na to, že poškodená sa má lepšie ako sa mala, tak v súčasnosti už psychiatrickú medikamentóznú liečbu nenavrhuje. V čase znaleckého vyšetrenia poškodená uvádzala, že začala navštevovať psychológa a z jeho pohľadu by jej odporučil v tom pokračovať. Nemá vedomosť o tom, že v súvislosti s touto poruchou bola kedykoľvek poškodená v čase skutku alebo po skutku PN a taktiež nevie takúto PN ani spätne virtuálne zrekonštruovať. Podrobnejšie je to v odpovedi na otázku č. 7. U poškodenej nezistil obmedzenie v rodinnom, pracovnom, spoločenskom živote, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti s príznakmi tejto poruchy. Pokiaľ bola poškodená obmedzovaná v rodinnom a spoločenskom živote, tak toto obmedzenie nesúviselo priamo s tými príznakmi, ale s konaním obžalovaného, ak sa teda stalo tak, ako tvrdí obžaloba. Poškodená bola dlhodobo obmedzená v subjektívnej oblasti v dôsledku príznakov postraumatickej stresovej poruchy, pociťovala a pociťuje subjektívny diskonfort, nepohodlie, či utrpenie, avšak ten bežný život zvládala. Toto záviselo od toho, že sa jednalo o dobre diferencovanú osobnosť, s dobrou záťažovou toleranciou a zároveň mala vyvinuté rôzne kompenzačné stratégie, ako napr. vyhýbanie sa konfrontácii, podriadenie, ústupčivosť, popieranie a zakrývanie, čo všetko malo za následok, že ten bežný život zvládala, síce sa postupne vyčerpávala, až sa nakoniec vyčerpala teda natoľko, že to smerovalo k trestnému oznámeniu, keď už to presiahlo únosnú mieru. Keby to bola nejaká slabšia žena tak teoreticky by sa už dávno položila a bola by trebárs na PN, alebo by brala lieky a podobne. Zo psychiatrického hľadiska žiadne znaky, ktoré by spochybňovali vierohodnosť poškodenej, nezistil. Poškodená v čase skutku bola schopná správne vnímať prežitú udalosť, tieto si správne zapamätať a až do súčasnosti ich je schopná správne reprodukovať. Postraumatická stresová porucha na toto nemala a nemá žiadny vplyv a žiadnou inou duševnou poruchou, ktorá by takýto vplyv teoreticky mohla mať, netrpela a ani netrpí. Na otázku obžalovaného, či sa vie vyjadriť, ako je možné, že poškodená dnes povie tak, a zajtra úplne inak, keď mu 16.08. ráno o šiestej hodine stála vo dverách spálne a povedala mu „zabijem ťa ty kurva“ a on sa pýtal, či zasa blázni, za dve hodiny mu povedala, že to on sa vyhrážal jej a zavolała políciu, on sa však vôbec nevyhrážal, znalec uviedol, že poškodená nie je agresívna osobnosť, ani nebola. Vyhrážky smrťou druhým osobám nepatria do repertoáru jej prejavov, takže z jeho pohľadu má pochybnosť, že by takéto niečo ona robila alebo bola toho vôbec schopná. Počas znaleckého skúmania mala poškodená sklony k taktnému a ohľaduplnému, láskavému kontaktu s ľuďmi. Vulgárnosti nepriamo opisovala, nepoužívala ich priamo a keď opisovala konanie obžalovaného, bola pri tom rozrušená, úzkostná, plakala, ťažko sa jej dýchalo a podobne. Reagovala takými negatívnymi emóciami. Na otázku obžalovaného, či sa vie vyjadriť, keď tvrdí, že nemá sklony k agresívnemu správaniu, prečo mu spôsobil viacere zranenia, lietali u nich hrnce, taniere, znalec uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť. Nepatrí do osobnostnej výbavy v bežnom živote poškodenej hlasné vulgárne vyjadrovanie na verejnosti. Na otázku prokurátora, čomu prisudzuje zlepšenie stavu poškodenej, ktoré konštatoval, znalec uviedol, že postupné zlepšenie stavu poškodenej začalo nastávať od 16.08.2022 a trvalo až do času znaleckého vyšetrenia, pričom podľa jeho názoru tým jednoznačným, základným faktorom bolo oddelenie poškodenej od obžalovaného. S poškodenou sa rozprávali aj o možnosti, čo by bolo, keby sa obžalovaný vrátil do spoločnej domácnosti naspäť, tak poškodená takúto možnosť nepripúšťa a chce alebo plánuje to urobiť tak, že dovedy, kým obžalovaného pustia na slobodu, by sa vysporiadal ich majetok a z toho bytu, kde spolu bývali, chce odísť a bývať niekde inde. To, že by spolu s obžalovaným znova bývali, to si nevie predstaviť. Rozprávali sa aj o prípadnom mimomanželskom pomere poškodenej, poškodená poprela, že by kedykoľvek, teda od manželstva s obžalovaným až doteraz mala nejaký iný mimomanželský pomer alebo partnerský pomer, čo pochopiteľne nemal možnosť objektivizovať. Poškodená úplne jednoznačne vykazovala známky obáv z návratu obžalovaného do spoločnej domácnosti, dokonca jej referovala epizódy zhoršenia svojho stavu práve v súvislosti s listami, ktoré jej obžalovaný písal z väzby, vtedy, keď dostala tie listy, tak sa jej pohoršilo a potom sa riešilo, aby jej nepísal. Listy mu neukazovala, rozprávala mu, že niektoré z nich ani nebola schopná čítať alebo dočítať, listy videl v súdnom spise, konkrétny obsah si nepamätá, ale listy mali agresívny tón zo strany obžalovaného voči poškodenej. Postraumatická stresová porucha sa dá simulovať, ale nie je to úplne jednoduché, musíte byť na to dostatočne šikovný a aj dostatočne dobre motivovaný, počas znaleckého skúmania nenadobudol žiadne podozrenie, že by poškodená simulovala alebo jednala účelovo. S poškodenou mal jedno dvojhodinové stretnutie. Na otázku obžalovaného, keď

uvádza, že poškodená uviedla, že nemala žiadny milenecký vzťah, v sobotu – šesť rokov dozadu, išla preč, mala ísť na Semeteš ku sestre, ale nebola tam, bola na chatke, kde prišiel pre kliešte a ona priletela cez pergolu, ktorá bola zakrytá viničom a hovorí mu „Jožo, tu mám kupca z Rimavskej Soboty, prišiel tu na tri-štyri dni, to už bolo siedmy deň, čo tam bola poškodená, to bol už piatok, a že ona aj s kupcom sa pôjdu pozrieť na Husárik, ako to tam vypadá, on povedal, že chatku nepredáva, že to má pre seba na starosť, teda, čo tam robili, čo tam kopali zemiaky, on si myslí, že to mala milenca, čo s ním na tej chatke bola, tak kde bola celý týždeň, nevie, čo tam robila, znalec uviedol, že v prípade, že poškodená nemala milencov tak, ako tvrdí, tak tieto podozrenia sa dajú vysvetliť vysokou žiarlivosťou obžalovaného, môže byť hrozne žiarlivý, že si domýšľal. Má informáciu o zvýšenej žiarlivosti obžalovaného, nevie, či konkrétne sa na to sťažovala poškodená, ale vie, že je to niekde v spise. Obžalovaný na to uviedol, že bol presvedčený, že má milencov, lebo chodila na brigády s A. od A.. Podľa neho nie je normálne, aby sa dve hodiny rozprávali na autobusovej zastávke. On na to nepovedal nič. Ona, ak nemala niekoho, prečo stále chodila s tým Jarkom, to je zaujímavé. Jeho kontrolovala kade chodí a N. B. a A. ju vozievali v aute a jeho následne kontrolovali, kade on chodí. Nevie, prečo ho kontrolovala, on ju nikdy nekontroloval. Ich manželstvo bolo také talianske. Nechcel by sa k nej vrátiť, nechcel by obnoviť spolužitie, nechce ju vidieť ani živú, ani mŕtvu, lebo ona robila z neho blázna. Bolo 55 rokov, čo sa ženil, bolo to 55 rokov utrpenia. Chcel sa rozviesť, ale ona povedala, že na starosť sa rozvádzať nebude.

Podľa znaleckého posudku č. 2022/19 znalca z odboru psychológie odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých N. O. V. konanie obvineného, ktorého sa dopúšťal voči poškodenej N. B. bolo spôsobilé ohroziť psychické i fyzické zdravie poškodenej. Poškodená ho pociťovala ako príkorie, psychické utrpenie, ktoré ju negatívne ovplyvňovalo v jej každodennom bežnom živote. Nepredvídateľné, negatívne správanie manžela udržiavalo v ich rodine nadmerné stresové, traumatizujúce prostredie a atmosféru, s nadmerným vystupňovaním, psychickým tlakom a pôsobilo nepriaznivo na psychiku poškodenej. U poškodenej sa jedná o osobnosť premorbídne diferencovanejšiu, intelektovo zdatnejšiu. Celková úroveň intelektových schopností dosahuje oblasť populačnej normy a na tejto úrovni sa pohybujú aj verbálna a performačná zložka intelektu. U poškodenej je oblasť základných sociálnych, mravných a etických noriem a vedomostí v hornom pásme priemeru v rámci normy, sú dostatočne internalizované v osobnosti, na jej vrchných pozíciách hodnotového systému. Poškodená sa týmito normami riadi vo svojom živote, rešpektuje ich v plnej miere a očakáva, že aj jej okolie sa bude rovnako týmito normami riadiť. Nemá sklon k asociálnemu správaniu. Osobnostná štruktúra poškodenej je diferencovaná, extrovertne orientovaná, zaujímavajúca sa o okolie, emočne rezonujúca s druhými, vyvážená s dobrou kontrolou a prispôsobivosťou v širšej aj užšej societe. Je ochotná počúvať, je sociabilná, v sociálnom prostredí adaptabilná, schopná presadiť sa v sociálnom poli, avšak nie na úkor druhých. Poškodenú charakterizuje empatia, schopnosť vcítiť sa do problémov a starostí druhých ľudí, nie sú jej ľahostajní, nie je sebecká, častokrát pomáha aj na úkor seba. Nemá tendenciu k manipuláciám faktami, situáciou, či osobami, nie je zákerná, ani pomstychtivá. Je otvorená a prístupná kompromisným riešeniam. Je zrelá, zodpovedná, samostatná, s vybudovaným pocitom zodpovednosti voči sebe, aj voči svojmu najbližšiemu okoliu, hlavne voči svojim deťom a rodine, ako aj voči manželstvu. Je rodinne založená, rodina bola pre ňu dôležitá. Tieto väzby ju držali v manželstve, aj napriek matrimoniálnym problémom, ktoré labilizovali jej emotivitu, prežívanie. Pokiaľ problémy v manželstve pretrvávajú dlhodobejšie a nedaria sa riešiť, stupňuje sa psychicky negatívny tlak, znižuje sa frustračná tolerancia, odolnosť sa oslabuje, dochádza k labilizácii jej emotivity. Spúšťajú sa v jej prežívaní pocity neistoty, obáv, strachu, zvyšuje sa hladina úzkosti, anticipačnej úzkosti, plačlivosť. Labilizuje sa spánok, problémy so zaspávaním. Zvyšuje sa pocit ohrozenia, bezmocnosti, ktorý slabne, alebo naopak sa zosilňuje, záleží od samotnej situácie, resp. negatívneho správania manžela. Toto nepredvídateľné správanie manžela udržiavalo v ich rodine nadmerne stresové, traumatizujúce prostredie a atmosféru, s nadmerným vystupňovaním, psychickým tlakom a pôsobilo nepriaznivo na psychiku poškodenej. Do repertoáru správania poškodenej nepatrí agresivita, ani dráždivé impulzívne správanie, ani vulgárne vyjadrovanie. U poškodenej nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne chápať realitu, je spôsobilá vnímať, chápať a interpretovať realitu, nepotvrдили sa známky psychotickej poruchy v pravom zmysle slova, ani významné organické poruchy CNS či symptómy demencie. Poškodená vykazuje znaky týranej osoby, príznaky ktoré zodpovedajú postraumatickej stresovej poruche. Jedná sa o fyzické ubližovanie, psychickú traumatizáciu, ktoré sú subjektívne prežívané poškodenou, ktoré sa manifestujú v intenzite a pretváraní neurotickej symptomatike. Poškodená je schopná správne a úplne vnímať prežitý dej, je schopná si ho zapamätať a verne reprodukovať.

V zmysle záverov znaleckého posudku č. 60/2022 MUDr. Petra Gabriša obvinený má sklony k požívaniu alkoholických nápojov, pričom sa u neho jedná o plne rozvinutý syndróm závislosti od alkoholu, ide o štvrté (terminálne) vývojové štádium alkoholizmu podľa staršej klasifikácie p. A.. Osobnosť menovaného je premorbídne emočne nestabilná, impulzívny typ, aktuálne organicky zmenená, depravovaná, nezdržateľná, subjektivisticky zameraná, egocentrická s depravovanou oblasťou vyšších citov, deformovanou hodnotovou hierarchiou. Konzumácia návykových látok, vrátane alkoholu obvineným akceleruje jeho afektivitu, negatívne postoje, impulzivitu, dráždivosť. Vplyvom alkoholu sa výrazne znižuje jeho frustračná tolerancia, odbrzdzuje sa racionálny brzdný systém a obvinený má tendenciu správať sa konfliktne, nepredvídavo, ale aj agresívne a vulgárne voči druhým. Obvinený má tendenciu sa takto správať aj bez požitia alkoholických nápojov vzhľadom na osobnostné rysy. Vzhľadom k veku, somatickým komplikáciám a progredujúcej organickej symptomatike ústavné ani ambulantné liečenie nedoporučuje.

Znalecký ústav forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. v záveroch znaleckého posudku č. 99023/2023 konštatuje, že poškodená mala dňa 11.04.1983 podľa zdravotnej dokumentácie utrpieť zlomeninu nosových kostí bez posunutia úlomkov, pričom v mieste nosa bola prítomná bližšie neurčená drobná ranka v oblasti vnútorného očného kútika s okolitým krvným výronom mierneho rozsahu. K poraneniu malo dôjsť na základe lekárskej správy z 12.04.1983 práve deň pred vyšetrením na ORL ambulancii. Z opisu uvedených poranení vyplýva, že išlo známky násilia, ktoré vznikajú po pôsobení vonkajšieho tupého mechanického násilia na chrbtovú plochu nosa, kde bola lokalizovaná drobná ranka a okolitý krvný výron okolo očnice. V uvedenej lokalizácii bola RTG vyšetrením zistená aj zlomenina nosa, bez posunutia kostných úlomkov. V lekárskej správe sa uvádza, že toto poranenie malo u poškodenej vzniknúť po tom, ako jej odskočil kúsok dreva do tváre. Znalecký ústav k tomuto mechanizmu násilia uvádza, že nie je možné overiť o aký konkrétny kus, či kúsok dreva malo ísť a nie je možné vyjadriť sa k intenzite pôsobenia takéhoto násilia. Vo všeobecnosti je možné takýto mechanizmus pripustiť, no zlomenina nosových kostí bez posunu úlomkov si vyžaduje pôsobenie skôr priameho násilia na oblasť nosa. Veľmi dobre však mohlo ísť aj o úder päťou konaním inej osoby, do koreňovej oblasti nosa tak, ako to uvádza poškodená. Bližšie sa vyjadriť k mechanizmu vzniku násilia nie je možné. Zo zdravotnej dokumentácie poškodenej vyplýva, že v období marca 2017 mala byť poškodená udretá do nosa, pričom opätovne bola u nej diagnostikovaná zlomenina nosovej kosti bez dislokácie. Dňa 22.03.2017 bola zlomenina nosa vyhodnotená ako zlomenina v štádiu hojenia. Z objektívneho nálezu bol prítomný aj opuch mäkkých tkanív nosa, pohmatová bolesťivosť a zhrubnutie v oblasti koreňa nosa. V prípade tohto poranenia išlo taktiež o pôsobenie vonkajšieho tupého mechanického násilia, stredne silnej intenzity, ktorého dôsledkom mohla veľmi dobre vzniknúť zlomenina nosa, bez posunutia úlomkov, ako aj opuch koreňa nosa a pravdepodobne aj krvný výron v danej lokalite tváre. Toto poranenie mohlo vzniknúť konaním inej osoby, a to úderom päťou, prípadne aj inou časťou tela do oblasti koreňa nosa poškodenej. Mechanizmus vzniku zranenia, ktorý uvádza poškodená, nie je možné podľa znaleckého ústavu bez bližšej špecifikácie spoľahlivo vyhodnotiť. Uvádzaný mechanizmus nie je možné úplne vylúčiť. K zraneniam, ktoré mala poškodená utpieť v mesiaci december 2013 sa znalecký ústav dokáže vyjadriť len na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie, kde je uvedené, že poškodená mala utpieť úder loptou do ľavého ucha. Pri vyšetrení s odstupom cca dvoch mesiacov bola konštatovaná porucha sluchu perцепčná obojstranná s prevahou vľavo a bol konštatovaný stav po pomliaždení labyrintu vnútorného ucha vľavo. Poškodená vo výpovedi uviedla, že v decembri 2013 mala utpieť úder hrudou syra o hmotnosti cca 1 kg do ľavej bočnej plochy hlavy so zasiahnutím ľavého ucha. Takýto model násilia mohol spôsobiť traumou ľavého ucha a taktiež aj otras labyrintu vnútorného ucha vľavo, pretože úder predmetom o hmotnosti 1 kg do bočnej plochy hlavy jednoznačne má potenciál k vzniku takéhoto zranenia. V súvislosti s uvádzaným mechanizmom vzniku násilia nie je možné považovať za pravdepodobné, že by toto poranenie vzniklo náhodným nárazom mäkkej lopty do oblasti ľavého ucha poškodenej. Omnoho pravdepodobnejší zostáva mechanizmus úderu tupým predmetom. Znalecký ústav uvádza, že samotný úraz z roku 2013 mohol spôsobiť nesymetrickú poruchu sluchu so zvýraznením na ľavej strane, avšak sám o sebe tento úraz nevedol k dlhodobej obojstrannej poruche sluchu poškodenej, ktorý bol neskôr v zdravotnej dokumentácii konštatovaný. V prípade zlomenín nosa boli tieto sprevádzané obmedzením v obvyklom spôsobe života počas trvania približne 3-5 dní. Toto obmedzenie mohlo spočívať predovšetkým v opatrnosti pri manipulácii s nosom, pri hygiene nosa a podobne. Poškodená mohla byť obmedzená aj prinútenou polohou ležmo pri spánku či oddychu a rovnako to mohlo mať na ňu vplyv aj krátkodobý z estetického hľadiska. V prípade otrasu labyrintu vnútorného ucha vľavo s perцепčnou poruchou

sluchu po úraze, toto poranenie obmedzovalo poškodenú v obvyklom spôsobe života pocitom zaľahnutia v ľavom uchu, prípadne aj s pocitmi pískania či šumenia v ľavom uchu. Počas doby PN, t. j. v časovom intervale 10-14 dní bola poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života poruchou sluchu pri bežnej stanovenej orientácii v priestore s vyhodnotením sluchových podnetov, čo sa samozrejme mohlo prejaviť aj čiastočnou nedoslýchavosťou. Mohla byť obmedzená taktiež prechodnými poruchami spánku ako aj bolestivosťou a inými nepríjemnými vnemami počas trvania infúznej liečby.

Na č.l. 1-2 spisu sa nachádza zápisnica o trestnom oznámení pošk. N. B. zo dňa 16.08.2022, kde uvádza, že býva na adrese v C., J. F. D. C. XXXX/XX, v trojizbovom byte, ktorý sa nachádza na 6. poschodí. V byte žije aj jej manžel A. B., nar. XX.XX.XXXX. Dcéra A. P. býva v R., teda v byte sa nezdržiava. Syn N. sa v byte síce zdržiava, avšak chodíva do práce do zahraničia, kde je niekedy aj tri mesiace. S manželom sú spolu už 53 rokov, avšak už asi 10 rokov sa manžel oddelil v súvislosti s peniazmi s tým, že jej vôbec nedáva peniaze na stravu, živobytie, ako aj na celú domácnosť, dáva jej len 60,- € na byt a elektriку. Už od začiatku mala s manželom problémy s jeho správaním. Neustále ju podozrieval z nevery, preto ju dosť často sledoval. Dá sa povedať, že manžel je veľmi žiarlivý. Taktiež jej pri tomto neustále vulgárne nadával do pičí, kuriev, nemala u neho žiadne meno. Pri tomto ako jej vulgárne nadával sa jej aj vyhrážal zabitím, a to tak, že jej hovoril slovami v znení: „podrežem ťa nožom, zabijem ťa, vyhodím ťa z okna...“ Keď sa jej vyhrážal zabitím a aj jej vulgárne nadával, tak ju aj fyzicky napádal. Týchto fyzických napadnutí bolo veľmi veľa. Dvakrát jej zlomil nos. K týmto všetkým útokom na jej adresu dochádzalo v uvedenom byte, ale aj na ich chate v Čadci Rieka. Naposledy sa jej manžel vyhrážal dňa 16.08.2022.

Na č.l. 4 spisu sa nachádza úradný záznam, z ktorého vyplýva, že dňa 16.08.2022 v čase od 6:00 hod. do 18:00 hod. hliadka v zložení J. V. R. a stržm. W. E. N. s volacím znakom C-153, boli v čase o 12:45 hod. vyslaní na ulicu Hurbanova č. 2306/21 v Čadci. Po príchode na miesto sa skontakovali s oznamovateľkou N. B., ktorá hliadke uviedla, že jej manžel A. B. jej dlhodobo ubližuje, a to tým, že jej vulgárne nadáva, konkrétne, že je piča, kurva a podobné vulgarizmy. Taktiež hliadke uviedla, že v minulosti jej často spôsoboval aj fyzické zranenia, avšak nikdy túto skutočnosť neohlásila na políciu, hoci bola niekoľkokrát na lekárskom ošetrení, zakaždým uviedla, že si zranenia spôsobila sama nedbanlivosťou. Uviedla, že má dôvodnú obavu o svoj život, nakoľko jej manžel sa jej opakovane vyhráža, že ju zabije, otrávi alebo z nej urobí blázna a sama vyskočí z okna. Dňa 16.08.2022 v čase o 13:30 hod. bol hliadkou A. B. obmedzený na osobnej slobode, nakoľko je podozrivý zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona. Poverený policajt OO PZ Čadca vypočul poškodenú a spísal zápisnicu o podaní trestného oznámenia, pričom vzniklo podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona.

Obžalovaný uviedol, že ho brali pred desiatou hodinou, nie poobede, ešte bola krčma zatvorená a krčmárka išla do obchodu a videla ho aj susedka B., teda nebolo 14 hodín, ako je to v zázname, prišiel za ním vyšetrovateľ a povedal 7 15 208 a poslal ho do nemocnice, policajti so ním hľadali, kde mám ísť a doktora našli ako sú garáže, vyšetrovali ho, keby nemal cukríky, tak tam zdechne.

Na č.l. 78-81 spisu sa nachádzajú lekárske správy pošk. N. B., z ktorých vyplýva, že poškodená bola dňa 12.04.1983 vyšetrená nakoľko jej v predchádzajúci deň odskočil kúsok dreva do tváre. Objektívne bola zistená drobná ranka v oblasti vnútorného očného kútika, mierny periorbitálny hematóm, opuch v oblasti koreňa a chrbta nosa. RTG snímkou nosných kostí bola zistená fraktúra bez dislokácie. Dňa 11.02.2014 bola vyšetrená na ORL N. A. kvôli úderu loptou do ľavého ucha v decembri 2013, odvtedy má zhoršený sluch. Kvôli tomu bola vyšetrená i dňa 24.02.2014 na ORL MUDr. Žárskym, nakoľko od úderu loptou do ľavého ucha v decembri 2013 mala zaľahnutie. Z lekárskej správy zo dňa 24.02.2014 vyplýva, že tinitus nemala, v minulosti (2008) absolvovala infúznu liečbu pre obojstrannú senzoneurálnu nedoslýchavosť. Pre pouúrazovú nedoslýchavosť bola prvýkrát vyšetrená pred 2 týždňami. Lieky na uvedené ťažkosti neužívala.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca zo dňa 14.03.2023 (č.l. 111 spisu) mal súd zistené, že obž. A. B. poberá od roku 2004 starobný dôchodok, v súčasnej dobe vyplácaný v sume 517,90 €.

Na č.l. 113-120 spisu sa nachádza správa ÚPSVaR Čadca zo dňa 28.02.2023, z ktorej vyplýva, že obžalovaný A. B. poberal peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich

s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia, ktorý bol v tom čase vyplácaný vo výške 21,76 € mesačne v mysle zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Poškodená N. B. si dňa 05.05.2021 podala na ÚPSVaR Čadca žiadosť na opatrovanie fyzickej osoby, ktorou bol obžalovaný A. B.. Predmetný peňažný príspevok na opatrovanie jej bol poskytovaný v období od 01.05.2021 do 16.08.2022 (vrátane). K žiadosti bol predložený aj lekársky nález na účely konania vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu vypracovaný obvodným lekárom spolu s fotokópiami odborných vyšetrení. Dňa 18.05.2021 vypracoval posudkový lekár lekársky posudok č. CA2/OPPKPČ/SOC/2021/50640, č.z. 2021/50622, v ktorom sa uvádza, že klient (obžalovaný) je s neurologickým postihnutím oboch dolných končatín, v dôsledku ochrnutia je imobilný a trpí na kompletnú močovú a fekálnu inkontinenciu. Je nesebestačný a odkázaný na opatrovanie druhou fyzickou osobou. Prílohou lekárskeho posudku bol lekársky nález od obvodného lekára, kópie odborných vyšetrení a lekársky posudok úradu. Na základe výmeny informácií vo veci dôchodkových a nemocenských dávok zo Sociálnej poisťovne SR bol úradu preukázaný príjem za predchádzajúci kalendárny rok z vyplatených dôchodkových dávok (starobný dôchodok za rok 2022) obžalovaného A. B. vo výške 5.558,60 eur pre účely prehodnotenia príjmu pri opakovaných peňažných príspevkoch v zmysle § 18 ods. 8 zákona č. 447/2008 Z.z. Iný príjem obžalovaný A. B. ako účastník konania úradu nepreukázal, teda úrad nemá vedomosť o príspevkoch z iného subjektu a o ich výške.

Na č.l. 293 spisu sa nachádza žiadosť pošk. N. B. o ochranu jej osoby, aby jej exmanžel A. B. nesmel vstúpiť do ich bytu a bol z neho vyhostený, bojí sa, aby sa nedostal na slobodu a svoje vyhrážky splnil.

Na č.l. 294-295 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 5Pc/51/2022-28 zo dňa 13.04.2023, ktorým súd manželstvo obžalovaného A. B. a svedkyne poškodenej N. B. rozviedol. Dôvodom rozvodu bolo, že manželské spolužitie obžalovaného a poškodenej spoločnosťou požadované znaky nenapĺňalo. Súd pri zisťovaní príčin rozvratu ich manželstva zistil, že k narušeniu ich vzájomných vzťahov došlo z dôvodu, že mali rozdielne povahové vlastnosti, rozdielne názory na život a výchovu detí, obžalovaný bol agresívny, vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje. Ako manželia sa dlhodobo intímne nestýkali, nehospodárili spolu. Súd mal preukázané, že vzťahy medzi nimi boli úplne totálne rozvrátené a konštatoval, že poškodená bola v manželstve neskutočne psychicky, ako aj fyzicky týraná. Obžalovaný bol agresívny alkoholik, ktorý poškodenú podozrieval z nevery, pričom sám sa nevery dopúšťal, počas dvoch tehotenstiev poškodenú bil, kopal, hádzal o zem, kde pokračoval v bití a kopaní, neustále jej nadával, pričom je len zázrak, že nepotrčila a porodila zdravé deti. Ako poškodená uviedla, dvakrát jej rozbil nos, veľmi ťažko zranil ucho, v čoho dôsledku doteraz nepočuje. Keď ho prosila, aby ju už nebil, začal jej pridávať tabletky do jedla, pričom to vyvrcholilo incidentom dňa 16.08.2022, kedy sa už skutočne bála o svoj život, zavolała políciu. Odvtedy sa nachádza obžalovaný vo väzení, pričom aj odtiaľ sa jej neustále vyhráža, že ju zabije. Má dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky splní.

Podľa znaleckého posudku MUDr. Stanislava Kollára č. 139/2023 zo dňa 21.12.2023 (č.l. 491 spisu) poškodená N. B. trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Táto porucha sa u poškodenej aktuálne prejavuje labilnou emotivitou, znovuprežívaním traumatických spomienok, úzkostným a fobickým prežívaním, vyhýbaním podnetom pripomínajúcim traumou a úľakovou reaktivitou. Touto poruchou trpí dlhodobo, najmenej však od času podania trestného oznámenia dňa 16.08.2022. Aktuálne posttraumatická stresová porucha poškodenú N. B. neobmedzuje v bežnom spôsobe života. Za predpokladu, že sa žalovaný skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobe zo dňa 12.05.2023, tak spúšťačom posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej N. B. by bolo inkriminované konanie obžalovaného. Za predpokladu, že by sa žalovaný skutok nestal, tak spúšťač posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej by nebolo možné určiť. Posttraumatická stresová porucha nemala a nemá vplyv na schopnosť poškodenej N. B. správne vnímať prežité udalosti, tieto si správne zapamätať a následne ich správne reprodukovať. Poškodená N. B. netrpela a netrpí žiadnou duševnou poruchou, ktorá by z medicínskeho hľadiska mohla mať akýkoľvek nepriaznivý vplyv na jej vierohodnosť. Žalovaný skutok sa mal diať od presne nezisteného dňa roku 1969 do dňa 16.08.2022. Posttraumatická stresová porucha sa u poškodenej rozvinula niekedy v minulosti – v období žalovaného skutku. Presnejší dátum, kedy sa u poškodenej táto porucha rozvinula, nie je možné na základe dostupných údajov spoľahlivo (spätne) určiť. Na základe dostupných údajov možno uviesť, že poškodená touto poruchou trpela v čase podania trestného oznámenia (dňa 16.08.2022), a aj v čase znaleckého psychologického vyšetrenia (dňa 24.10.2022). Poškodená N. B. nebola doteraz v priebehu života vôbec psychiatricky liečená. Aktuálne si stav poškodenej nevyžaduje potrebu psychiatrického liečenia. Poškodená (v súvislosti s

duševnou poruchou) v období žalovaného skutku dlhodobo bola, a aj v súčasnosti je obmedzená v oblasti subjektívneho prežívania – pociťovala (pociťuje) subjektívny diskomfort (psychické utrpenie). Poškodenej (v súvislosti s duševnou poruchou) nebola doteraz v priebehu života oficiálne vystavená práceneschopnosť. Berúc do úvahy dostupné minulé informácie o pracovnom fungovaní poškodenej, taktiež jej neskoršie postavenie (starobná dôchodkyňa) u nej jednoznačný ekvivalent štandardnej práceneschopnosti (v súvislosti s duševnou poruchou) v období od roku 1969 po súčasnosť nezistil. Teda znaleckým skúmaním nenachádza dôvody pre jednoznačnejšie spätné (virtuálne) konštatovanie (vystavenie) práceneschopnosti v období vyšetrovaný skutok – súčasnosť. Znaleckým skúmaním znalec u poškodenej nezistil obmedzenie v rodinnom a spoločenskom živote (v súvislosti s duševnou poruchou) v období od roku 1969 po súčasnosť.

Podľa správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Žilina zo dňa 08.02.2024 mal súd zistené, že obžalovaný A. B. sa v ich ústave nachádza od 22.08.2022, kedy absolvoval vstupné lekárske vyšetrenie. Počas celej doby svojho pobytu je jeho zdravotný stav v pravidelných intervaloch kontrolovaný lekárom a sú mu zabezpečené všetky odborné vyšetrenia aj pravidelné laboratórne kontrolné odbery podľa odporúčaní špecialistov a taktiež aj pravidelný predpis jeho chronickej medikácie. Klient je pri každej návšteve ústavnej ambulancie náležite, dôkladne a zrozumiteľne poučený o svojom zdravotnom stave, možnostiach liečby, prognóze jeho stavu a tiež aj o ďalšom postupe, záveroch a termínoch ďalších odborných vyšetrení. Dňa 05.02.2024 bol klient vyšetrený lekárom v ich ústave na cele, pretože bolo nahlásené, že sa nedokáže postaviť z postele a udáva silné bolesti krížovej časti chrbtice a pravého bedrového kĺbu. Predošlý deň mal zvýšenú teplotu a už rok sústavne kašle, pretože je po zápale pľúc – trpí chronickou bronchitídou. Klient sa taktiež sťažuje na dlhotrvajúce hnačky a má problémy udržať stolicu. Klient má tiež chronické urologické problémy s opakujúcimi sa zápalmi močových ciest a obličiek. Je u neho prítomný výrazný deficit sebaopatery a sebaobslužných činností a tiež má výrazne obmedzenú mobilitu sťaženú chôdzu – chodí s pomocou francúzskej barly. Keďže sa jedná o výrazne polymorbídneho pacienta v pokročilom seniorskom veku, bolo mu opakovane vysvetlené, že terapeutické ovplyvnenie jeho dlhoročných chronických ochorení je napriek adekvátnej a správnej liečbe limitované, čo potvrdzujú aj závery odborných vyšetrení. Prognóza vývoja jeho zdravotného stavu je vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (diagnózy) s prihliadnutím na vek a celkový zdravotný stav klienta nepriaznivá, pričom ďalšie terapeutické ovplyvnenie jeho zdravotného stavu v zmysle zlepšenia nie je možné, nakoľko je terapia u neho na maximalizovanej úrovni. Je očakávaná ďalšia progresia a zhoršovanie jeho chronických ochorení, ťažkosť a celkového stavu aj s možným následkom úmrtia, čo môže u neho nastať v podstate kedykoľvek, keďže funkčné rezervy jeho organizmu sú už vyčerpané.

Podľa správy mesta Čadca na č.l. 486 spisu za posledných 5 rokov sa A. B. nenachádza v evidencii priestupkov Mestského úradu Čadca a nebol Mestskou políciou Čadca riešený v blokovom konaní.

Podľa odpisu registra trestov GP SR na č.l. 508 spisu obžalovaný nemá žiaden záznam v registri trestov.

Na č.l. 531 – 534 spisu sa nachádza žiadosť obhajcu o prehodnotenie právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý je obvinený trestne stíhaný. Nestotožňuje sa s právnou kvalifikáciou skutku, ktorý prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, pričom § 208 ods. 3 písm. d) Trestného zákona aplikoval z dôvodu prítomnosti závažnejšieho spôsobu konania, ktorý má spočívať v tom, že páchanie trestného činu trvalo dlhší čas. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že podľa ust. § 38 ods. 1 Tr. zák. „na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu, priťažujúcu okolnosť, ani ako na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby“. Poukázal na to, že ust. § 38 ods. 1 Tr. zák. je kogentnou právnou normou, a teda sa od jej znenia nemožno odchyliť. Má za to, že týranie blízkej a zverenej osoby musí okrem iných aspektov vykazovať aj aspekt opakovania sa a dlhodobosti (trvalosť a sústavnosť), pretože ide o osobitný druh hromadného trestného činu. Zastáva preto právny názor, že dlhodobosť už tvorí obligatórnu náležitosť objektívnej stránky trestného činu v základnej skutkovej podstate trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, a preto dlhodobosť nemôže byť duplicitne pričítaná páchatelovi vo forme osobitného kvalifikačného pojmu – závažnejšieho spôsobu konania spočívajúceho v páchaní trestného činu dlhší čas. Už základná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 3-8 rokov je určite dostatočná na dosiahnutie prípadného represívneho i preventívneho účinku trestu a trestnú sadzbu podľa ust. § 208 ods. 3 písm. d) Tr. zák., ktorej uloženie obvinenému hrozí, považuje

za neprimerane prísnu. V prílohe žiadosti priložil článok advokátov JUDr. Pavla Grácika a JUDr. Namira Alyasry-ho PhD., ktorí zastávajú rovnaký právny názor.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp.zn. CA-5Pc/51/2022 mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. CA-5Pc/51/2022-28 zo dňa 13.04.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 12CoP/13/2023-62 zo dňa 31.07.2023, právoplatným dňa 04.10.2023, bolo manželstvo navrhovateľky N. B., X. B., nar. XX.XX.XXXX a odporcu A. B., X. B., nar. XX.XX.XXXX, uzatvorené dňa 06.02.1969, pred Miestnym národným výborom vo Veľkom Rovnom, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Veľké Rovné vo zväzku 2, na strane 81, pod poradovým číslom 5, rok 1969, rozvedené. Súd ustálil príčinu rozvratu tak, že manželia mali rozdielne povahové vlastnosti, rozdielne názory na život a výchovu detí. Odporca bol agresívny, vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje. Dlhodobo sa intímne nestýkali, nehospodárili spolu. Vzťahy boli natoľko rozvrátené, že súd konštatoval, že poškodená bola v manželstve fyzicky aj psychicky týraná. Odporca je agresívny alkoholik, ktorý ju podozrieval z nevery, pričom sám sa nevery dopúšťal, počas dvoch tehotenstiev manželku bil, kopal, hádzal o zem a len zázrakom nepotrčila, zranil jej ucho, keď ho prosila, aby ju už nebil, začal jej pridávať tabletky dojedla, vyvrcholilo to incidentom dňa 16.08.2022, kedy sa už skutočne bála o svoj život a zavolała políciu, odvtedy sa odporca nachádza vo väzení, no aj odtiaľ sa jej vyhráža zabitím, má obavu, že tieto vyhrážky splní.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že v tejto trestnej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, pričom z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že skutok sa stal tak, ako bola podaná obžaloba, uvedené vyplýva nielen z výpovede poškodenej, ale aj z celého radu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré tvoria takú mozaiku, z ktorej by nevyplyvali dôvodné pochybnosti o skutkových záveroch podanej obžaloby a teda jej výrokovej časti. Týmito ďalšími dôkazmi sú jednak výpovede svedkov, ktoré potvrdzujú výpoveď poškodenej a navzájom sa dopĺňajú, ale aj rozsiahle znalecké dokazovanie, jednak na duševný stav obžalovaného, ako aj na duševný stav poškodenej a na otázku pravdivosti a vierohodnosti jej výpovedí. Tu dvaja znalci skonštatovali schopnosť poškodenej neskreslene a pravdivo si zapamätať prežívané skutočnosti a tieto aj tak pravdivo reprodukovat'. Zároveň u poškodenej bol jednoznačne konštatovaný postraumatický stresový syndróm, resp. porucha, vyvolaná konaním obžalovaného, kde po tom, čo sa poškodená dostala mimo jeho vplyvu, sa zdravotný stav poškodenej značne zlepšil. Naopak u obžalovaného bola znaleckým dokazovaním konštatovaná jeho závislosť na alkohole, ako aj v tejto súvislosti jeho výbušná a vznetlivá povaha. U poškodenej ďalším znaleckým dokazovaním bol vysvetlený aj mechanizmus pravdepodobného vzniku jej zdokumentovaných zranení, pričom aj toto znalecké dokazovanie zapadá do zmienenej mozaiky potvrdzujúcej spáchanie skutku obžalovaným, preto navrhuje obžalovaného uznať za vinného v zmysle obžaloby, čo do skutkových okolností tam uvedených, ako aj do právnej kvalifikácie v uvedenej obžalobe, pričom má za to, že tu nie je dôvod meniť právnu kvalifikáciu obžalovaného a právna kvalifikácia uvedená v obžalobe zodpovedá zákonu. Za stíhaný skutok navrhuje obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ochrannú liečbu akoukoľvek formou nenavrhuje, a to práve s poukazom na závery ZP.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že obžalovaný od samého začiatku trestného stíhania spáchanie zločinu, ktorý mu je kladený za vinu, popiera, tvrdí, že je nevinný. Napádanie sa v ich manželstve bolo vzájomné, pričom voči obžalovanému podľa neho nie sú žiadne priame dôkazy, ako sú očití svedkovia, len také indície, čiže nepriame dôkazy. Vzhľadom na dlhý čas, počas ktorých mal páchať čiastkové útoky, je veľmi ťažké objasniť bez pochybností skutok kladený mu za vinu. Obhajoba poukazuje na osobu obžalovaného, ktorý má vysoký vek a dlhodobo veľmi nepriaznivý zdravotný stav, v dôsledku ktorého určité čiastkové útoky, ako napr. prenesenie poškodenej z izby do izby, nebolo toto v jeho fyzických silách to zrealizovať. Obžalovaný doposiaľ nebol nikdy trestne stíhaný, ani postihnutý za priestupok, a teda viedol riadny život, riadne sa živil prácou, pričom aj vo výkone väzby sa správa riadne, nebol disciplinárne riešený, ani postihnutý. Vzhľadom na uvedené obžalovaný žiada, aby súd zväžil aplikáciu zásady v pochybnostiach v prospech obvineného, a aby ho spod obžaloby oslobodil. Obžalovaný tiež spochybňuje svoj alkoholizmus, nakoľko sa 18 mesiacov nachádza vo výkone väzby, kde nemá prístup k alkoholu a nemal prítomné žiadne abstinenčné príznaky. Obhajoba trvá na prekvalifikácii tohto skutku, ako bolo uvedené v ich podaní, teda podľa § 208 ods. 1, nakoľko už v samotnej skutkovej podstate je zahrnuté po dlhší čas tohto skutku, to znamená, že nemožno aplikovať § 208 ods. 3, ani písmeno d), nakoľko poškodená neutrpela ťažkú ujmu na zdraví, a preto nie je dôvod aplikovať kvalifikovanú

skutkovú podstatu. V prípade, že súd napriek tomu uzná obžalovaného vinným, apelujú na uplatnenie § 39 – mimoriadne zníženie trestu, obžalovaný má veľmi vysoký vek a zlý zdravotný stav a trest je už pre neho ako doživotie.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že on súhlasí s tým, čo uviedla jeho advokátka. Prečo stále jeho obviňujú, ona je stále zlatá, on je najhorší. Čo ona povie, všetko je pravda, on sa nemôže pravdy dovolať. Stále nevie, na čom je, 18 mesiacov tu sedí a nikto mu nepovedal za čo, za tie hlúposti, čo ona povedala. Ona by mala sedieť, nie on. Ona sa ho chce zbaviť, lebo už peniaze má za chalupu, za chatu a teraz chce aj byť a z neho urobiť bezdomovca, to je jej krédo, je to obyčajná zlatokopka.

Obžalovaný v poslednom slove uviedol, že každý ho viní, ale vinia ho neprávom, nemajú proti nemu žiadny dôkaz, to že jeho žena povedala proti nemu, tak je najmúdrejšia ona a proti nej nemá nikto nič. Peniaze rozhúkala a teraz čo.

Po skutkovej stránke vykonaným dokazovaním, a to najmä výpoveďou svedkyne poškodenej N. B., svedkyne I. O., svedkyne A. P., bolo nepochybne preukázané, že sa obžalovaný dopustil konania tak, ako mu je kladené za vinu obžalobou, a tak ako je uvedené vo výroku rozsudku v jeho skutkovej vete. Svedkyňa poškodená N. B. vo svojom výsluchu podrobne popísala spolužitie s obžalovaným za obdobie od roku 1969 až do 16.08.2022. Potvrdila, že obžalovaný najmä pod vplyvom alkoholu jej spôsoboval denne fyzické alebo psychické utrpenie, najmä tým, že jej vulgárne nadával, väčšinou do kuriev, pičí, korytnáčiek, obkuriev, urážal a ponižoval ju, sledoval a kontroloval ju. Vyhrážal sa jej zabitím, že jej vykole oči, že ju vyhodí z okna alebo pod ním vytvorením psychickým tlakom z neho vyskočí sama. Vyvolával v nej strach tým, že povykľadal zo zásuviek nožičky a vyzval ju, aby si vybrala, ktorým ju zabije. Schválne ju, napriek strachu, nechal v studni tak, aby z nej nemohla svojpomocne vyjsť a odišiel. Obmedzoval ju v možnosti sa kúpať podľa potreby, svietiť si. Vypínal jej kúrenie v izbe. Bezdôvodne ju fyzicky napádal, predovšetkým tak, že ju chytil za krk a škrtil, fackal ju, kopal do celého tela, udieral palicou, hádzal po nej rôzne predmety ako sekeru, hrušky, v dôsledku ktorých fyzických útokov mala po tele modriny, ktoré si zakrývala oblečením. Sociálne ju izoloval tým, že jej vyčítal a zakazoval stretávanie s inými. V dôsledku tohto celkového konania dlhodobo u nej vyvolával stály stres, sústavný strach o život a zdravie. V dôsledku konania obžalovaného poškodená pred ním utekala a ukryvala sa prevažne u svojej susedy I. O.. Tak isto aj v pivnici bytového domu. Svedkyňa poškodená sa osobitne vyjadrila aj k jednotlivým čiastkovým útokom zo strany obžalovaného a podrobne popísala, čo sa stalo dňa 11.04.1983, kedy ju päšťou udrel do nosa a spôsobil jej zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov. Tak isto sa vyjadrila, čo sa stalo v presne nezistený deň v mesiaci december 2013, kedy ju fyzicky napadol tak, že ju udrel hrudou syra, v dôsledku úderu spadla na zem, pričom jej spôsobil pomliaždenie labyrintu vnútorného ucha vľavo s percepčnou poruchou sluchu po úraze. Vyjadrila sa aj, čo sa stalo v presne nezistený deň v marci 2017, kedy ju bezdôvodne napadol fyzicky po tom, čo jej vyčítal, že urobila synovi rezne z jeho mäsa. Vulgárne jej nadával a keď ležala na posteli, tak prstami jej tlačil na tvár a okuliare, a to tak, že jej zlomil nosové kosti bez dislokácie, s následným opuchom mäkkých tkanív nosa, s pohmatovou bolestivosťou a zhrubnutím v oblasti koreňa nosa a napokon sa vyjadrila aj ku skutku zo dňa 16.08.2022, kedy sa zobudila v noci bez pyžama s mokrymi ponožkami, a to v inej miestnosti, než zaspala a následne volala políciu, pretože sa jej opakovane vyhrážal, že ju zabije, čo u nej vzbudilo obavu o svoj život a zdravie. O tom, čo sa dialo u nich doma, sa zverila svojim švagrinám, sestre obžalovaného, svojim sestrám, rovnako tak aj dcére, vedel o tom aj syn, ktorý však bol väčšinou preč a tiež sa zverovala aj susedke pani O.. Ostatní susedia z paneláku jej povedali, že ju počuli, keď kričala o pomoc. Trestné oznámenie nepodala skôr, lebo sa hanbila, že bude rozvedená, boli veľmi nábožná rodina, nechcela sa rozvádzať, bála sa aj toho, čo jej povedal obžalovaný, že ju nájde a zabije, keď sa rozvedú. Svedkyňa I. O., suseda obžalovaného a poškodenej, vo svojom výsluchu potvrdila, že viackrát bola svedkom vulgárneho a agresívneho správania sa obžalovaného voči poškodenej. Potvrdila, že sa jej poškodená opakovane zdôverovala o problémoch, ktoré má s obžalovaným, a tak isto viackrát videla na tele poškodenej známky poranení. Poškodená sa ho neustále bála, pretože jej povedal, že ju nájde hocikde. Poškodenú charakterizovala ako empatickú ženu, keď niekto niečo potreboval, nikdy mu nepovedala nie. Obžalovaný chodil opitý hlavne okolo výplaty a zálohy. Vtedy sa správal k poškodenej najhoršie. Aj pred ňou poškodenej vulgárne hovoril, nevedel je prísť na meno. U poškodenej videla zlomený nos, poškodená jej povedala, ako sa to stalo a keď sa jej pýtala, čo povedala doktorovi, poškodená povedala, že jej odskočilo poleno. Pokiaľ ide o posledný incident, nevie, čo sa stalo medzi obžalovaným a poškodenu, ale následne videla poškodenej modriny na pleci a prsníku. Poškodená sa nevyjadrila, ako sa jej to stalo. Svedkyňa sa odvolala na svoju výpoveď z prípravného konania,

kedy si mnohé skutočnosti lepšie pamätala. V prípravnom konaní, okrem iného, uviedla, že videla poškodenú na krku modriny, poškodená jej povedala, že ju obžalovaný škrtil. Svedkyňa rovnako tak potvrdila, že poškodená častokrát utekala z domu, keď ju obžalovaný napádal. Veľakrát bola udretá. Vždy však povedala, že si ublížila sama. Tiež potvrdila, že poškodená bola veľakrát ukrytá aj u nej, bolo to aj dvakrát do mesiaca, vždy keď mal vypité. Skrývala sa pred obžalovaným aj v pivnici. Aj zlomený nos poškodená zakrývala. Svedkyňa A. P., dcéra obžalovaného a poškodenej, vo svojom výsluchu potvrdila, že spolužitie jej rodičov bolo zlé, pričom obžalovaný, teda jej otec sa mal protiprávneho konania voči jej matke - poškodenej dopúšťať, tak isto uviedla, že bola svedkom takého správania sa obžalovaného voči poškodenej, a že sa o tomto správaní dozvedela často aj od poškodenej, s ktorou bola pravidelne v telefonickom kontakte. Potvrdila, že obžalovaný poškodenej často vulgárne a bezdôvodne nadával. Poškodená veľa vecí zakrývala, až s odstupom času sa jej priznala, čo sa jej v minulosti stalo, teda, že čo jej obžalovaný robil. Obžalovaný sa správal násilne, najmä keď bol opitý. Obžalovaný zbil poškodenú aj pred nimi, často ju naháňal po byte, niekedy aj s nožikom v ruke. Vyhrážal sa jej. Veľakrát to bolo zrejme z jeho žiarlivosti. Poškodená sa jej zdôverila, že keď boli na chate, tak ju zbil, mala modriny po stehnách. Pamätá si tiež, že mala zlomený nos, poškodená sa jej zdôverila, že jej to urobil obžalovaný. Rovnako jej poškodená povedala, že dostala také silné zaucho, že má z toho poškodený sluch. Obžalovaný na poškodenú útočil najmä, keď neboli doma, ovládal sa, keď mali u nich návštevu. V poslednom období obžalovaný napádal poškodenú zväčša slovne, no bil ju už aj keď bola na dôchodku. Chcela si privyrobiť, pretože jej obžalovaný odmietal dávať peniaze na domácnosť. Obžalovaný kontroloval poškodenú pri telefonátoch, poškodená sa bála chodiť na návštevy bez obžalovaného. Keď obžalovanému povedala poškodená, že od neho odíde, povedal jej, že nech sa neopováži, lebo uvidí. Pamätá si ešte z detstva, že ich obžalovaný často upozorňoval a vypínal im svetlo alebo poškodenej vypínal v kuchyni rôzne spotrebiče, nadával jej, aby šetrila. Obžalovaný musel vedieť o všetkom, čo poškodená robila. Pokiaľ ide o ostatných svedkov, títo v podstate neboli priamymi svedkami konania obžalovaného voči poškodenej, no uviedli, že sa s obžalovaným a poškodenou stretávali minimálne, preto o ich spolužití v podstate nič nevedeli. Svedkyňa I. M., sestra obžalovaného, uviedla, že asi dvakrát sa jej poškodená niekedy v 80-tich rokoch zmienila o tom, že jej obžalovaný dal facku. Rovnako svedkyňa P. G. o spolužití obžalovaného s poškodenou nič nevedela. Svedok N. B., syn obžalovaného a poškodenej, uviedol, že o spolužití rodičov v podstate nič nevie, nevedel o nejakých vážnych konfliktoch medzi nimi. Potvrdil, že žijú a hospodária oddelene, no nevedel, z akého dôvodu, nikdy sa o to nezaujímal. Nebol svedkom žiadneho protiprávneho konania zo strany obžalovaného voči poškodenej. Nevie vysvetliť, prečo jeho sestra, svedkyňa A. P., uviedla, že ako deti boli svedkami toho, ako obžalovaný pred nimi ubil poškodenú. Svedkyňa P. Q., sestra poškodenej, sa o správaní obžalovaného dozvedela až časom, a to sprostredkovane od svojej sestry -poškodenej, ktorá jej popísala spolužitie s obžalovaným, pričom jej uviedla skutočnosti, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. V spisovom materiály sa nachádzajú potvrdenia od lekárov a znalecké posudky k zraneniam, ktoré poškodená mala utpieť v minulosti, a to dňa 11.04.1983 v presne nezistený deň v decembri 2013 a v presne nezistený deň v marci 2017, pričom znalec potvrdil uvedené zranenia a pripustil možnosť, že tieto mohli vzniknúť spôsobom, ktorý uviedla poškodená. Pokiaľ ide o osobu poškodenej, bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru psychiatria. Znalec v závere konštatuje, že u poškodenej zistil posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá sa aktuálne prejavuje labilnou emotivitou, znovu prežívaním traumatických spomienok, úzkostným a fóbičným prežívaním, vyhýbaním podnetom pripomínajúcim traumou a úľakovou reaktivitou. Touto poruchou trpí dlhodobo, najmenej však od času podania trestného oznámenia (dňa 16.08.2022). Aktuálne uvedená porucha poškodenú neobmedzuje v bežnom spôsobe života. Za predpokladu, ak sa žalovaný skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobe, tak spúšťačom posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej by bolo inkriminované konanie obžalovaného. Ak by sa žalovaný skutok nestal, tak spúšťač uvedenej poruchy by nebolo možné určiť. Posttraumatická stresová porucha nemala a nemá vplyv na schopnosť poškodenej správne vnímať prežitú udalosť, tieto si správne zapamätať a následne ich správne reprodukovať. Poškodená netrpela a netrpí žiadnou duševnou poruchou, ktorá by z medicínskeho hľadiska mohla mať akýkoľvek nepriaznivý vplyv na jej vierohodnosť. Táto porucha sa u poškodenej rozvinula v minulosti v období žalovaného skutku. Na základe dostupných informácií nie je možné spoľahlivo určiť, kedy sa u poškodenej táto porucha rozvinula. Poškodená ňou trpela v čase podania trestného oznámenia, a tak isto aj v čase znaleckého psychologického vyšetrenia. Poškodená v súvislosti s touto poruchou v období žalovaného skutku dlhodobo bola a aj v súčasnosti je obmedzená v oblasti subjektívneho prežívania. Pociťovala a pociťuje subjektívny diskomfort, psychické utrpenie. Podľa znalca poškodená nemá sklony k agresívnemu konaniu. Je empatická, na rozdiel od obžalovaného má rozvinuté vyššie city a len vďaka dobrej tolerancii záťaže a frustrácie dokázala žiť v manželstve s despotickým manželom. Obžalovaný spáchanie skutku od začiatku popiera. Pripustil, že

medzi ním a poškodenou dochádzalo k hádkam, aj si škaredo nadávali, no odmieta, že by sa poškodenej vyhrážal, alebo by ju fyzicky napadol. V podstate vo svojom výsluchu obžalovaný obviňuje poškodenú, že poškodená bola tou osobou, ktorá jeho „týrala“ a správala sa k nemu nevhodným spôsobom. Aj v priebehu konania sa obžalovaný na adresu poškodenej počas výsluchu vyjadroval agresívne, rovnako tak aj v záverečnej reči mal tendenciu sa o poškodenej vyjadrovať hanlivým spôsobom, kedy poškodenú obviňoval z nevery, uviedol, že poškodená sa predávala aj so svojou matkou, smrdelo jej z huby ako zo žumpy a podobne. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný trpí syndrómom závislosti na alkohole, má sklony k požívaniu alkoholických nápojov. Je emočne nestabilný, impulzívny tip, nezdržanlivý, subjektivisticky zameraný, egocentrický, s depravovanou oblasťou vyšších citov, s deformovanou hodnotovou hierarchiou, čo len podčiarkuje osobnosť obžalovaného a jeho sklon ku konaniu, z ktorého bol uznaný vinným. Tieto jeho osobnostné črty sa prejavili aj tým, že všetku vinu prenáša na poškodenú. Sám sa cíti nevinný, dokonca poškodený poškodenu. Obžalovaný sa správal agresívne najmä pod vplyvom alkoholu, no má tendenciu sa takto správať aj bez požitia alkoholických nápojov vzhľadom na osobnostné rysy. Aj napriek závislosti obžalovaného na alkohole, vzhľadom k veku, somatickým komplikáciám a progredujúcej organickej symptomatike, znalec nedoporučuje uložiť mu ústavné ani ambulantné liečenie. Obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Súd uveril poškodenej, o vierohodnosti jej výpovede nemal akékoľvek pochybnosti. Výpoveď poškodenej potvrdili viacerí svedkovia, znalci a listinné dôkazy.

Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Pojem týranie predstavuje rozsiahlu škálu emocionálneho, fyzického a sexuálneho zaobchádzania jedného člena rodiny proti inému členovi. Ide o bezprostredné použitie fyzickej sily, fyzického ubližovania, tak isto aj psychické ubližovanie, kde sa zahŕňajú verbálne útoky na sebavedomie blízkej osoby, ponížovanie, zahanbovanie, zavrhovanie, obmedzovanie, odopieranie emocionálnej podpory, vyvolávanie situácií neustáleho strachu, či ohrozenia a mnohé iné. Nevyžaduje sa, aby týranej osobe vznikli zranenia alebo iné podobné ujmy, ale musí ísť o konanie, ktoré táto osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť, pociťuje ako ťažké príkorie. Jednou z podmienok pri spáchaní tohto trestného činu je vyšší stupeň bezcitnosti a hrubosti, ktorá sa týka celkového konania obžalovaného, čo následne vedie k fyzickej alebo duševnej bolesti poškodenej osoby, ktorá sťažuje alebo ovplyvňuje jej obvyklý život. Táto skutková podstata sa nevzťahuje len na ojedinelé hádky, či argumentačné konflikty, ktoré nepatrným spôsobom skĺznu do násilnej podoby, ale jedná sa o tvrdú podobu najhrubšieho správania. Syndróm týranej osoby môže byť javom potvrdzujúcim existenciu fyzického alebo psychického utrpenia u poškodenej osoby, nie však obligatónnym zákonným znakom objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu. V prípade poškodenej znalec u nej konštatuje tento syndróm. Základná skutková podstata trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. hovorí len o spôsobení fyzického alebo psychického utrpenia. Na jej naplnenie sa teda vôbec nevyžaduje, aby išlo o neznesiteľné utrpenie poškodenej osoby, pretože následok vo forme neznesiteľného utrpenia napĺňa kvalifikovanú skutkovú podstatu podľa § 208 ods. 3 písm. a) Tr. zák., preto fyzické alebo psychické utrpenie uvedené v základnej skutkovej podstate tohto trestného činu, je naplnené už vtedy, ak poškodená osoba pociťuje protiprávne konanie páchatel'a ako príkorie (ako zlo, bezprávie, krivdu), t.j. ako konanie, ktoré sústavne nepriaznivo ovplyvňuje jej každodenný život a vyvoláva sústavnejšie obavy z opätovného protiprávneho konania páchatel'a. Pokiaľ ide o zavinenie, ide o právny záver, ktorý musí byť preukázaný výsledkami dokazovania a musí z neho logicky vyplývať. Ako je v tomto prípade, a aj pri väčšine následných trestných činov, absentuje tu komplexná výpoveď páchatel'a vo vzťahu k zavineniu ako najpresvedčivejší dôkazný prostriedok umožňujúci dokázanie zavinenia, preukázanie existencie subjektívnych pochodov páchatel'a vzťahujúcich sa k zavineniu. Možno teda iba analýzou okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho myslenia usudzovať na jeho vnútorný psychický vzťah k navonok prejavenej konaniu. Z týchto objektívne existujúcich skutočností súd mohol bezpečne vyvodiť záver, že tu existoval priamy úmysel v konaní páchatel'a. Zavinenie páchatel'a vo vzťahu k objektu, vo forme úmyslu, je tu dané spravidla už samotnou existenciou objektívnych okolností, a to preukázaním jeho útokov, identifikovaných v odseku 1/ vo vzťahu k blízkej osobe alebo zverenej osobe, spôsobujúcich jej fyzické alebo psychické utrpenie. Závažnejší spôsob konania je identifikovaný v § 138 Tr. zák. V tomto konkrétnom prípade závažnejším spôsobom konania bolo spáchanie tohto trestného činu po dlhší čas (§ 138 písm. b) Tr. zák.). Konanie po dlhší čas prichádza do úvahy okrem pokračovacích trestných činov, aj pri trvajúcich trestných činov, to je vtedy, keď sa udržiava protiprávny stav po určitú dobu. Dĺžku časového úseku, ktorý je možné považovať za dlhšiu dobu, treba posudzovať predovšetkým na základe intenzity konania obvineného a závažnosti trestného činu. Konanie obžalovaného trvajúce vyše 50 rokov možno považovať za konanie trvajúce

dlhší čas, a to aj s prihliadnutím na charakter útokov uvedených v § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Konanie obžalovaného teda naplnilo skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu s iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery, a možnosť jeho nápravy. V prípade obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, teda že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zák.), ktorá skutočnosť bola preukázaná najmä listinnými dôkazmi, a to odpisom z registra trestov GP SR, evidenciou priestupkov a správami o povesti. U obžalovaného neboli zistené žiadne prítiažujúce okolnosti, teda pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností je 1:0. Za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov až pätnásť rokov. Obžalovaný v čase rozhodovania súdu má 79 rokov. Podľa správy ÚVV a ÚVTOS Žilina je obžalovaný výrazne polymorbídny pacient v pokročilom seniorskom veku. Trpí mnohými dlhoročnými chronickými ochoreniami, prognóza vývoja jeho zdravotného stavu je vzhľadom na jeho zdravotný stav a jeho diagnózy s prihliadnutím na vek nepriaznivá, pričom ďalšie terapeutické ovplyvnenie jeho zdravotného stavu v zmysle zlepšenia nie je možné, nakoľko je terapia u neho na maximalizovanej úrovni. Je očakávaná ďalšia progresia a zhoršenie jeho chronických ochorení, ťažkostí a celkového stavu aj s možným následkom úmrtia, čo môže u neho nastať v podstate kedykoľvek, keďže funkčné rezervy jeho organizmu sú už vyčerpané. S poukazom na skutočnosti, ktoré boli preukázané, teda vek obžalovaného a jeho nepriaznivý zdravotný stav, súd dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a preto mu možno uložiť, s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., aj trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. V tomto prípade ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, teda v žiadnom prípade o pravidelný postup súdu. Preto ho nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti, ani presvedčenie súdu, že trest uložený v medziach zákonnej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a príliš prísny. Ide teda o výnimku pri použití tohto zákonného ustanovenia. Pokiaľ ide o mimoriadne zníženie trestu z dôvodu pomerov páchatel'a, musia byť pomery páchatel'a takého charakteru, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby, by bol u tohto páchatel'a pocitovaný ako podstatne citelnejší než u iného páchatel'a. Aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. možno odôvodniť len za predpokladu, že by použitie nezniženej trestnej sadzby trestu odňatia slobody bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Všetky tri podmienky musia byť splnené kumulatívne. Účel trestu musí byť splnený aj trestom kratšieho trvania, než je dolná hranica príslušnej trestnej sadzby. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. možno považovať zhoršujúci sa nepriaznivý zdravotný stav bez možnosti jeho zlepšenia, v prípade ktorého môže kedykoľvek nastať úmrtie páchatel'a. Pri posúdení, ako hlboko možno znížiť v tomto prípade trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, súd prihliadal na vek obžalovaného, jeho nepriaznivý zdravotný stav a na čas strávený vo väzbe. Súd teda s prihliadnutím na § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák., v zmysle ktorého pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov, súd teda uložil trest odňatia slobody vo výmere dva roky, teda na dolnej hranici takto zníženej trestnej sadzby, pričom obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., nakoľko obžalovaný pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Uložený trest považuje súd na dosiahnutie preventívneho aj represívneho účelu trestu za primeraný a spravodlivý. Vzhľadom na to, že znalec nenavrhol uložiť obžalovanému ochranné opatrenie,

súd obžalovanému ochranné opatrenie neukladal, rovnako tak z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu obžalovaného.

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať o d v o l a n i e do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolyvanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak jej jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.